Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 639/2014

av den 11 mars 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om ändring av bilaga X till den förordningen

(EUT L 181, 20.6.2014, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1383 av den 28 maj 2015	L 214	1	13.8.2015
►**M2**	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/141 av den 30 november 2015	L 28	2	4.2.2016

▼B

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 639/2014

av den 11 mars 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om ändring av bilaga X till den förordningen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 ([1]), särskilt artiklarna 4.3, 8.3, 9.5, 35.1, 35.2 och 35.3, 36.6, 39.3, 43.12, 44.5, 45.5 och 45.6, 46.9, 50.11, 52.9, 57.3, 58.5, 59.3, 67.1 och 67.2, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EU) nr 1307/2013 har upphävt och ersatt förordning (EU) nr 73/2009 ([2]). I förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs en ny rättslig ram bestående av en ny ordning för direktstöd, som inbegriper ett grundstöd för jordbrukare och ytterligare stödordningar. Den ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter. För att säkra att stödordningarna fungerar i den nya rättsliga ramen behöver vissa regler antas genom sådana akter. För att minska den administrativa bördan bör dessa regler vara enkla och det bör vara lätt att kontrollera efterlevnaden av dem. Dessa rättsakter bör ersätta bestämmelserna i kommissionens förordningar (EG) nr 1120/2009 ([3]) och (EG) nr 1121/2009 ([4]).

(2) Det är nödvändigt att genom denna förordning komplettera den rättsliga ramen med avseende på vissa allmänna bestämmelser, ordningen för grundstöd, systemet för enhetlig arealersättning, stödet till jordbrukare som tillämpar jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön, stödet till unga jordbrukare

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 608.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

([3]) Kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 av den 29 oktober 2009 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i avdelning III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 316, 2.12.2009, s. 1).

([4]) Kommissionens förordning (EG) nr 1121/2009 av den 29 oktober 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller de stödordningar för jordbrukare som föreskrivs i avdelningarna IV och V i den förordningen (EUT L 316, 2.12.2009, s. 27).

▼B

som etablerar jordbruksverksamhet, frivilligt kopplat stöd, det grödspecifika stödet för bomull samt med avseende på de anmälningar som krävs för varje stödordning.

(3) För att garantera ett korrekt genomförande av anpassningen av direktstöden med avseende på finansiell disciplin, är det nödvändigt att fastställa allmänna regler om ordningsföljden för beräkningen av sådana minskningar i samband med minskningar inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([1]).

(4) I linje med Europeiska unionens domstols rättspraxis ([2]) är det lämpligt att klargöra att medlemsstaterna, när de antar bestämmelser för att genomföra unionsrätten, bör utöva sina befogenheter i enlighet med vissa principer, bland annat principen om icke-diskriminering.

(5) Annat stöd än kopplat stöd bör uppfylla kraven för att få betraktas som frikopplat inkomststöd i den mening som avses i den *gröna boxen* i jordbruksavtalet som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan ([3]), och kopplat stöd bör uppfylla kraven för att få anses omfattas av den *blå boxen* i samma avtal.

(6) I enlighet med artikel 4.1 c i förordning (EU) nr 1307/2013 innebär *jordbruksverksamhet* inte att det krävs produktion, uppfödning eller odling av jordbruksprodukter. Jordbrukare kan i stället hålla en jordbruksareal i ett skick som gör den lämplig för bete eller odling utan några särskilda förberedande åtgärder utöver sedvanliga jordbruksmetoder och jordbruksmaskiner eller, på jordbruksarealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling, bedriva en viss minimiverksamhet. Eftersom de två sistnämnda verksamheterna båda kräver en viss insats från jordbrukarens sida är det nödvändigt att fastställa en ram för unionen inom vilken medlemsstaterna fastställer ytterligare kriterier för dessa verksamheter.

(7) Av miljöskäl bör definitionen av permanent gräsmark i artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013 även omfatta icke örtartade växter som buskar och träd, som kan betas, förutsatt att gräs och annat örtartat foder fortsätter att utgöra den övervägande andelen av den aktuella marken. Det är därför nödvändigt att fastställa ett kriterium för att bestämma i vilka fall gräs och annat örtartat foder fortfarande utgör den övervägande andelen.

(8) Denna definition av *permanent gräsmark* ger medlemsstaterna möjlighet att som permanent gräsmark även betrakta mark som kan betas och som utgör en del av de etablerade lokala sedvänjor där gräs och annat örtartat foder traditionellt inte utgör den

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

([2]) Se domstolens dom av den 25 november 1986 i de förenade målen 201/85 och 202/85, Klensch, REG [1986] s. 3477, punkt10.

([3]) EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

▼B

dominerande växtligheten på betesmarken. Det bör därför fastställas kriterier för att avgöra vad som utgör sådana etablerade lokala sedvänjor.

(9) I enlighet med artikel 4.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 får medlemsstaten besluta att som permanent gräsmark betrakta sådan mark som kan betas och som utgör en del av de etablerade lokala sedvänjor där gräs och annat örtartat foder traditionellt inte utgör den dominerande växtligheten på betesmarken. Sådan permanent gräsmark kan komma att omfattas av en nedsättningskoefficient i enlighet med artikel 32.5 i förordning (EU) nr 1307/2013. För att garantera en väl avvägd tillämpning av bestämmelsen bör det föreskrivas en möjlighet att skilja mellan olika kategorier av arealer så att olika nedsättningskoefficienter kan tillämpas för olika kategorier.

(10) Enligt artikel 9.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 får inga direktstöd beviljas fysiska eller juridiska personer, eller grupper av fysiska eller juridiska personer, vars jordbruksarealer huvudsakligen utgörs av arealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling och vilka inte bedriver den minimiverksamhet som definieras av medlemsstaterna på dessa arealer. Det är därför nödvändigt att fastställa när dessa områden anses utgöra huvuddelen av en jordbrukares jordbruksmark och att klargöra tillämpningsområdet för bestämmelsen.

(11) Enligt artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 betraktas de enheter som omfattas av den så kallade negativa förteckningen som aktiva jordbrukare om de kan bevisa att de uppfyller ett av kriterierna i den bestämmelsen. Ett av dessa kriterier består i att visa att det årliga direktstödsbeloppet uppgår till minst 5 % av deras totala intäkter från annan verksamhet än jordbruksverksamhet. Därför bör det föreskrivas bestämmelser för hur det fastställs om intäkterna härrör från jordbruksverksamhet eller annan verksamhet än jordbruk.

(12) Det bör vidare föreskrivas hur de årliga direktstödsbeloppen bör fastställas vid tillämpning av artikel 9.2 och, i tillämpliga fall, av artikel 9.3, samt vid tillämpning av artikel 9.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 som undantar vissa jordbrukare från tillämpningen av artikel 9.2 och 9.3 i den förordningen. För att säkerställa likabehandling av jordbrukare i Bulgarien, Kroatien och Rumänien där infasningen av direktstöd pågår, bör det årliga beloppet för direktstöd i dessa medlemsstater baseras på de slutliga belopp som kommer att beviljas i slutet av infasningsprocessen.

(13) I enlighet med artikel 9.2 och, i tillämpliga fall, artikel 9.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 kan jordbrukare uteslutas från stöd om deras jordbruksverksamhet är obetydlig eller det huvudsakliga målet med deras verksamhet eller företag inte är att utöva jordbruksverksamhet. Det är nödvändigt att definiera vissa kriterier i detta avseende, samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att fastställa alternativa kriterier särskilt inriktade på jordbruksverksamhet som endast är marginell.

▼B

(14) I förordning (EU) nr 1307/2013 anges flera möjligheter för tilldelning av stödrätter till jordbrukare. Av rättssäkerhetsskäl bör det föreskrivas att antalet stödrätter som ska erhållas och värdet av dessa, i samband med faktiskt eller förtida arv eller förtida arv som kan återkallas, eller i samband med sammanslagning eller uppdelning av ett företag, fastställs på samma villkor som skulle ha tillämpats för den jordbrukare som ursprungligen drev företaget. Det är också nödvändigt att föreskriva regler för fastställandet av antalet stödrätter som ska erhållas när det gäller företag som uppstår till följd av en uppdelning, om dessa företag är belägna i medlemsstater som tillämpar artikel 24.4 eller 24.5 i förordning (EU) nr 1307/2013. Av hänsyn till jordbrukares berättigade förväntningar bör förändringar av en jordbrukares rättsliga ställning inte påverka det antal stödrätter, eller värdet av dessa, som jordbrukaren kan erhålla om denne jordbrukare fortfarande har kontroll över företaget när det gäller administration, ersättningar och ekonomiska risker.

(15) Av rättssäkerhetsskäl och för att säkerställa en god förvaltning av stödrätterna är det nödvändigt att klargöra att endast de stödberättigande hektar som fastställs enligt artikel 2.1 andra stycket punkt 23 a i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 ([1]), bör övervägas för tilldelning och aktivering av stödrätter.

(16) I linje med Europeiska unionens domstolens rättspraxis ([2]) bör stödrättigheter tilldelas den person som utövar beslutanderätt med avseende på ersättningar och ekonomiska risker i samband med jordbruksverksamhet på den mark för vilken stödet begärs. Det är lämpligt att klargöra att denna princip i synnerhet gäller när ett stödberättigande hektar omfattas av en ansökan om stödrätter från mer än en jordbrukare.

(17) Artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa en nedsättningskoefficient på vissa stödberättigande hektar som utgörs av permanent gräsmark belägen i områden med svåra klimatförhållanden, framför allt på grund av deras höjd och andra naturliga begränsningar. För att säkerställa en proportionell tillämpning av den bestämmelsen är det lämpligt att fastställa en ram för tillämpningen av en sådan nedsättningskoefficient, särskilt med avseende på begränsningarna av en sådan nedsättning.

(18) I artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs den grundläggande principen att endast aktiva jordbrukare kan få direktstöd. Vidare ger artikel 24.9 i den förordningen medlemsstaterna möjlighet att fastställa en minimistorlek per jordbruksföretag för

([1]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor. (se sidan 48 i detta nummer av EUT).

([2]) Se domstolens dom av den 14 oktober 2010 i mål C-61/09 Landkreis Bad Dürkheim, REU 2010, I-09763, punkt 50 och följande.

▼B

tilldelningen av stödrätter. Det är lämpligt att ta dessa bestämmelser i beaktande även i samband med fastställandet av stödrätters värde.

(19) När stöd som beviljats för kalenderåret 2014 beaktas i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 1307/2013 för att fastställa stödrätters ingångsenhetsvärde, bör det klargöras att medlemsstaterna får besluta att inte ta hänsyn till alla åtgärder som förtecknas i den bestämmelsen. För att undvika eventuella onödiga nackdelar för jordbrukare bör de referensbelopp som är relevanta för fastställandet av stödrätters värde inte inkludera eventuella minskningar eller uteslutningar som fastställs enligt förordning (EG) nr 73/2009 avdelning II kapitel 4. Det är lämpligt att specificera hur detta stöd ska beaktas och att fastställa ytterligare kriterier som är nödvändiga för att respektera den frikopplade karaktären hos vissa ordningar som kan komma att beaktas.

(20) Vid fastställandet av stödrätters ingångsenhetsvärde är det dessutom nödvändigt att klargöra att artikel 26.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 innebär att stödrätter som innehas av en jordbrukare även omfattar de stödrätter som hyrs ut till en annan jordbrukare på dagen för inlämning av uthyrarens ansökan för 2014.

(21) För att möjliggöra en uppskattning av inkomststöd för jordbrukare är det lämpligt att fastställa en tidsfrist för när medlemsstater måste fastställa och delge jordbrukare stödrätternas definitiva värde och antal, om jordbrukarna informerats på grundval av preliminära uppgifter.

(22) Vid tillämpning av artikel 26 eller artikel 40.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 är det, om en jordbrukare påverkats av force majeure eller exceptionella omständigheter under det referensår som avses i dessa artiklar, lämpligt att fastställa stödrätternas värde på grundval av det senaste år som inte påverkades av force majeure eller exceptionella omständigheter. Medlemsstaterna bör emellertid ha möjlighet att fastställa en viss tröskel vad gäller konsekvenserna av force majeure eller exceptionella omständigheter på de direktstöd som mottagits under referensåret i syfte att minska den administrativa bördan.

(23) Vid försäljning eller arrende av ett jordbruksföretag eller en del av det, som ägde rum under perioden före dagen för inlämnande av en ansökan om tilldelning av stödrätter under det första år som ordningen tillämpas, bör det föreskrivas att medlemsstaterna får besluta att jordbrukarna genom avtal får överlåta stödrätter som kommer att tilldelas tillsammans med företaget eller en del av det. Enligt en sådan regel om privat avtal bör stödrätterna tilldelas säljaren eller utarrenderaren och överföras direkt till köparen eller arrendatorn som kommer att ha rätt att, i tillämpliga fall, använda det stöd som säljaren eller utarrenderaren erhållit för 2014 eller

▼B

värdet på de stödrätter som säljaren eller utarrenderaren innehade under 2014 enligt artikel 26 förordning (EU) nr 1307/2013 som referens för ingångsenhetsvärdet på stödrättigheterna. Det bör också klargöras att artikel 34.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 inte tillämpas på sådana överlåtelser.

(24) Vad gäller beräkningen av stödrätternas enhetsvärde bör det fastställas tydliga regler vad gäller avrundning av siffror, vad gäller möjligheten att dela upp befintliga stödrätter i de fall då storleken på det jordbruksskifte som deklarerats eller överlåtits med stödrätterna endast uppgår till en del av ett hektar samt vad gäller möjligheten att slå samman rätter och delar.

(25) Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att fastställa en tidsfrist inom vilken de regioner som avses i artikel 34.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska inrättas.

(26) Särskilda bestämmelser bör fastställas om förvaltningen av de nationella eller regionala reserverna.

(27) Det är nödvändigt att fastställa kriterier och högsta procentsatser för tillämpningen av artikel 34.4 i förordning (EU) nr 1307/2013, för att förhindra att eventuella minskningar enligt den bestämmelsen leder till ett betydande hinder för eller förbud mot överlåtelse av stödrätter.

(28) Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att klargöra fastställandet av det belopp som kan återgå till den nationella eller regionala reserven enligt artikel 28 eller 40.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 vid fastställandet av stödrätter under det första år som ordningen för grundstöd tillämpas.

(29) I artikel 30 i förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs obligatoriska och frivilliga fall av tilldelning av stödrätter från den nationella eller regionala reserven. Det är lämpligt att fastställa regler för beräkningen av stödrätternas antal och värde för de stödrätter som ska tilldelas på detta sätt och att se till att prioriteringar som anges i artikel 30.6 i den förordningen inte undergrävs av de beslut medlemsstaterna har rätt att fatta enligt artikel 30.7 och 30.10 i förordning (EU) nr 1307/2013. Likaledes bör tillämpningen av artikel 30.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 överensstämma med artikel 24.6 och 24.7 i den förordningen och med bestämmelserna om särskilda svårigheter i den här förordningen. För att säkerställa den frikopplade karaktären hos ordningen för grundstöd bör beräkningen av stödrätternas antal och värde inom ramen för systemet med nationell eller regional reserv inte bygga på sektorsspecifika kriterier efter det datum som fastställts av medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009 ([1]) för ansökningsåret 2013.

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn (EUT L 316, 2.12.2009, s. 65).

▼B

(30) Av rättssäkerhetsskäl och för att säkerställa likabehandling av jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet är det lämpligt att klargöra begreppet *jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet* som anges i artikel 30.11 b i förordning (EU) nr 1307/2013.

(31) När medlemsstaterna tilldelar stödrätter enligt artikel 30.7 c i förordning (EU) nr 1307/2013, bör värdet på dessa beräknas i enlighet med artikel 25 eller 40 i förordning (EU) nr 1307/2013.

(32) I artikel 24.3–24.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 ges medlemsstaterna flera möjligheter att begränsa det antal stödrätter som ska tilldelas jordbrukare. Vissa jordbrukare kan således ha en stor andel stödberättigande hektar som inte omfattas av stödrätter, något som kan leda till särskilda svårigheter eftersom vissa stödordningar som utgör komplement till ordningen för grundstöd, särskilt stödet för jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön, bygger på de stödberättigande hektar som deklarerats för aktivering av stödrätter. Därför bör det klargöras att medlemsstaterna har möjlighet att tilldela stödrätter från den nationella eller regionala reserven om en jordbrukare på betydande sätt påverkas av de begränsningar som nämns i artikel 24.3–24.7 i förordning (EU) nr 1307/2013. Eftersom vissa områden inte omfattas av skyldigheter avseende miljöanpassning eller kostnaderna för att följa miljöanpassningsreglerna i vissa områden är begränsade, bör medlemsstaterna dessutom ha rätt att besluta att inte omfatta sådana områden när de fastställer särskilda svårigheter.

(33) I artikel 21.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs att stödrätter som innehas av en jordbrukare (ägda eller hyrda) och som överstiger det antal stödberättigande hektar som denne förfogar över upphör att gälla. Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att klargöra prioriteringsordningen för dessa stödrätters upphörande och att fastställa ytterligare regler om genomförandet. Vidare är det lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att beakta denna bestämmelse även i samband med fastställandet av värdet på stödrätter.

(34) I förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs att grundstödet i vissa medlemsstater får genomföras i form av systemet för enhetlig arealersättning högst fram till utgången av år 2020. Med beaktande av det faktum att den enhetliga arealersättningen per hektar beräknas varje år och att stödberättigandet avseende grundstödet är en nödvändig förutsättning för tillgång till de flesta av de andra ordningarna för direktstöd, och att det därmed är nära förbundet med dessa, är det nödvändigt att klargöra att det endast är de stödberättigande hektar som fastställs enligt artikel 2.1 andra stycket punkt 23 a i delegerad förordning (EU) nr 640/2014, som beaktas vid tillämpningen av de berörda ordningarna.

(35) Medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning och som tillämpar ordningen för grundstöd senast från och med den 1 januari 2018 får differentiera den enhetliga arealersättningen per hektar med beaktande av visst stöd som beviljats för kalenderåret 2014. För denna differentiering är det lämpligt

▼B

att specificera hur stödet bör beaktas och att fastställa ytterligare kriterier som är nödvändiga för att respektera den frikopplade karaktären hos vissa ordningar. Om en jordbrukare påverkades av force majeure eller exceptionella omständigheter som påverkade kalenderåret 2014 är det dessutom lämpligt att fastställa differentieringen på grundval av det senaste år som inte påverkades av force majeure eller exceptionella omständigheter. Medlemsstaterna bör emellertid ha möjlighet att fastställa en viss tröskel vad gäller konsekvenserna av force majeure eller exceptionella omständigheter på de direktstöd som mottagits under referensåret i syfte att minska den administrativa bördan. Av rättssäkerhetsskäl bör dessutom regler fastställas i fall av faktiskt eller förtida arv.

(36) I avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs villkoren för beviljande av stöd för jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön (nedan kallat *miljöanpassningsstöd*). De villkor som är knutna till miljöanpassningsstödet i enlighet med grundförordningen är allmängiltiga (de tillämpas enligt samma mönster för alla stödmottagare) och de föreskriver icke-avtalsmässiga insatser som går längre än kraven enligt tvärvillkoren. Dessa principer som anges i grundförordningen måste beaktas vid fastställandet av detaljerade regler rörande miljöanpassningsåtgärder

(37) För att få en tillräcklig säkerhetsnivå i fråga om de skyldigheter som anges i artikel 43.3 i (EU) nr 1307/2013 vad gäller likvärdiga metoder som omfattas av nationella eller regionala miljöcertifieringssystem, bör kriterier fastställas för utnämning av offentliga eller privata certifieringsmyndigheter.

(38) För att iaktta principen om undvikande av dubbelfinansiering bör det anges regler för beräkning av stöd för vissa specifika åtaganden som täcker de metoder som avses i avsnitt I punkterna 3 och 4 och avsnitt III punkt 7 i bilaga IX till förordning (EU) nr 1307/2013. Eftersom dessa åtaganden avser likvärdiga metoder som gör det möjligt för jordbrukare som gör åtaganden att iaktta en eller flera skyldigheter för att få det miljöanpassningsstöd som avses i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013, bör stödet för dessa åtaganden, i jämförelse med det normala stöd som föreskrivs i artikel 28.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ([1]), minskas med ett belopp som beräknas på grundval av nivån på miljöanpassningsstödet i den berörda medlemsstaten eller regionen eller i vissa fall på grundval av det individuella miljöanpassningsstödet till jordbrukaren.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.).

▼B

(39) I artikel 44 i förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs skyldigheter med avseende på det antal grödor och de relativa andelarna av grödor på åkermark. Det måste fastställas regler för den exakta beräkningen av andelen olika grödor.

(40) Det bör fastställas regler för den period som ska beaktas vid beräkningen av den relativa andelen grödor, varvid hänsyn bör tas till den tidpunkt som är praktiskt lämplig för växtodlingsverksamhet och behovet av att möjliggöra en förenklad administration.

(41) För att bidra till skyddet av landskapselement som ligger inom åkermark, och av tydlighetsskäl för jordbrukare och medlemsstater, är det nödvändigt att klargöra situationen vad gäller den areal som upptas av landskapselement.

(42) För att kunna beräkna andelen olika grödor är det också nödvändigt att fastställa kompletterande regler för särskilda fall av blandad vegetabilieproduktion i skilda rader, insådd och användning av fröblandningar.

(43) I artikel 45.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs skyldigheter som syftar till att bevara de områden som utgörs av permanent gräsmark och som bidrar mest till skyddet av miljön och i synnerhet koldioxidbindning, biologisk mångfald och markskydd. Sådan gräsmark, som utgör områden med högt naturvärde, är belägen inom men även utanför Natura 2000. För de områden som är belägna utanför är det nödvändigt att, för att säkra ett effektivt skydd, fastställa ramar för utseendet av dessa områden, vilka gör det möjligt för medlemsstaterna att när de utser dessa områden ta hänsyn till förhållandena i medlemsstaten och vilka bör bygga på synergin med befintlig miljöpolitik.

(44) För att ge skydd åt sådana områden som utgörs av permanent gräsmark genom åren, bör det fastställas regler för återställning av sådana områden om jordbrukaren bryter mot det strikta skyddet.

(45) Artikel 45.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 innehåller bestämmelser om skydd av andelen permanent gräsmark i förhållande till den totala jordbruksarealen. För att uppnå detta mål bör medlemsstaterna övervaka utvecklingen av andelen permanent gräsmark. De bör ges rätt att införa ett system med förhandstillstånd. Individuell återställning och förbud mot ytterligare omställningar bör krävas vid en minskning som överstiger 5 %. Av tydlighetsskäl och för att få ett proportionellt genomförande bör det fastställas regler om vilka jordbrukare och arealer som ska omfattas av tillstånd och återställning.

(46) För att säkerställa en effektiv användning av tillståndsförfarandet för omställning av permanent gräsmark bör medlemsstaterna ges en flexibilitet att på grundval av objektiva kriterier välja ut prioriterade arealer eller grupper av jordbrukare för beviljande av tillstånd.

▼B

(47) Det bör föreskrivas regler för metoden för att bestämma andelen permanent gräsmark på jordbruksmark för att undvika situationer där områden som utgörs av permanent gräsmark räknas två gånger som en följd av praxisen att ha gräsmark i lång växtföljd och för att undvika att de omställningar som görs av små jordbrukare med ekologisk odling, och som är befriade från återställningsskyldigheten, har direkt inverkan på andra jordbrukares återställningsskyldighet. Medlemsstaterna bör tillåtas att anpassa sin referensandel i motiverade fall.

(48) I artikel 46 i förordning (EU) nr 1307/2013 anges de element och områden som medlemsstaterna kan använda som arealer med ekologiskt fokus. Det bör anges ytterligare kriterier för användningen av dessa element och arealer som arealer med ekologiskt fokus. För att man ska uppnå målet om biologisk mångfald bör dessa kriterier säkerställa att jordbruksföretagens biologiska mångfald bevaras och förstärks. Kriterierna bör också beakta de ansträngningar som jordbrukarna redan gjort.

(49) För mark som ligger i träda bör kravet på att inte ha någon produktion, vilket medför en begränsning av användningen av bekämpnings- eller gödselmedel, inte utesluta frivilliga åtgärder som sådd av blandningar av vildblommor i syfte att förbättra den biologiska mångfalden. Det bör klargöras att mark som ligger i träda under mer än fem år för att uppfylla kravet gällande en areal med ekologiskt fokus måste förbli åkermark och omfattas inte av definitionen av permanent gräsmark.

(50) När det gäller terrasser bör det med tanke på deras olika konstruktion i unionen vara upp till medlemsstaterna att ange närmare villkor utifrån nationella eller regionala särdrag, med beaktande av värdet för den biologiska mångfalden.

(51) För klarhetens skull bör landskapselement som räknas som arealer med ekologiskt fokus förtecknas och kopplingen med element som redan skyddas i medlemsstaterna enligt reglerna om tvärvillkor förtydligas. För vissa element bör en minimi- eller maximistorlek fastställas, så att det blir lättare att identifiera dem och garantera att arealen domineras av jordbruk.

(52) Buffertområden, som är belägna nära gränsen till åkermark längs vattendrag eller högre upp på en sluttning, har positiva effekter när det gäller att minska avrinning av föroreningar till ytvatten. För den biologiska mångfaldens skull bör det anges att arealer som räknas som arealer med ekologiskt fokus inte får användas för produktion, vilket också gör att man undviker användning av bekämpningsmedel och begränsar användningen gödselmedel. För att ytterligare förstärka fördelarna med biologisk mångfald bör frivilliga insatser som sådd av blandningar av vildblommor inte uteslutas. Medlemsstaterna bör kunna besluta huruvida bete och mejning av foder kan tillåtas på buffertområden.

▼B

(53) När det gäller trädjordbrukshektar bör det klargöras att de arealer som ska beaktas är de arealer med åkermark som är belägna i ett trädjordbruksområde som fortfarande uppfyller villkoren för att få eller ha fått landsbygdsutvecklingsstöd. De medlemsstater som väljer dessa områden för att efterleva kravet gällande arealer med ekologiskt fokus, bör beakta målet med biologisk mångfald när de fastställer ytterligare villkor för stöd till inrättande av trädjordbruk i sina program för landsbygdsutveckling.

(54) När det gäller områden med stödberättigande hektar längs skogsbryn bör medlemsstaterna själva få besluta huruvida de ska de uppställa ett krav på frånvaro av odling, vilket innebär att man undviker användning av insatsvaror på ett fastställt område angränsande till skogen och därigenom skapar en buffert till skogen. Ett sådant krav medför ett högre värde på arealen med ekologiskt fokus vilket borde återspeglas i ett differentierat värde på vägningsfaktorn för denna områdestyp.

(55) Den begränsade mängd insatsvaror som behövs för odling av skottskog med kort omloppstid leder indirekt till en förbättrad biologisk mångfald. För detta ändamål bör medlemsstaterna ange de villkor som ska gälla för denna typ av arealer med ekologiskt fokus genom att fastställa en förteckning över de trädarter som får användas och regler för användningen av insatsvaror.

(56) För att anpassa genomförandet till nationella förutsättningar och för en optimal användning av kapaciteten hos fånggrödor och växttäcken att ta upp resterande kväve och för att undvika öppen jord och diffusa föroreningar av grundvattnet, bör medlemsstaterna fastställa datum för sådd av sådana täcken. Fånggrödor eller växttäcken bör inrättas genom sådd av en blandning av arter av grödor eller genom insådd av gräs, så att man optimerar jordbruks- och miljönyttan sett till biologisk mångfald. Medlemsstaterna får inom tillämpningsområdet för GAEC 4 enligt bilaga II till förordning (EU) nr 1306/2013 fastställa de datum efter vilka mekanisk destruktion av fånggrödor och täckgrödor är tillåten.

(57) När det gäller arealer med kvävefixerande grödor bör medlemsstaterna ange regler för att undvika att odling av kvävefixerande grödor på arealer med ekologiskt fokus medför ökad kväveutlakning och sämre vattenkvalitet, vilket inte skulle vara förenligt med målen med rådets direktiv 91/676/EEG ([1]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ([2]) och skulle äventyra

([1]) Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

▼B

uppnåendet av målet med biologisk mångfald. Medlemsstaterna bör även upprätta en förteckning över kvävefixerande grödor som anses bidra till att förbättra den biologiska mångfalden.

(58) För att optimera nyttan av arealer med ekologiskt fokus på åkermark och säkerställa att sådana arealer täcker den procentandel som anges i artikel 46.1 i förordning (EU) nr 1307/2013, bör det av förvaltningsskäl tydligt anges att ett skifte eller landskapselement inte ska räknas två gånger under samma år för efterlevnad av kravet gällande arealer med ekologiskt fokus.

(59) Enligt artikel 46.5 i förordning (EU) nr 1307/2013, får medlemsstaterna genomföra upp till 50 % av det enskilda kravet gällande arealer med ekologiskt fokus på regional nivå. För att se till att ett sådant genomförande på regional nivå ger ytterligare nytta sett till miljön och landskapet och bidrar till genomförandet av strategin för grön infrastruktur ([1]), bör det anges regler om de element som får användas för att skapa sammanhängande arealer med ekologiskt fokus. Det bör också anges regler om fastställande av sådana arealer i syfte att uppnå synergieffekter i genomförandet av unionens jordbruks- och miljöpolitik.

(60) I fråga om de beslut som medlemsstaterna själva fattar om beviljande av att jordbrukare gemensamt genomför hälften av det enskilda kravet gällande arealer med ekologiskt fokus enligt artikel 46.6 i förordning (EU) nr 1307/2013, bör det införas regler som liknar reglerna om regionalt genomförande när det gäller de element som får användas för att skapa sammanhängande arealer med ekologiskt fokus i syfte att garantera ett mervärde för miljön och att bidra till att främja grön infrastruktur. Reglerna om de kriterier som jordbrukarna måste iaktta bör ange att deras jordbruksföretag ska ligga nära varandra, samtidigt som medlemsstaterna får flexibilitet att beakta olika administrativa strukturer. Av rättssäkerhetsskäl bör det fastställas regler om innehållet i de skriftliga avtal som deltagarna ingår, så att varje avtalsparts rättigheter och skyldigheter anges.

(61) När det gäller möjligheten för vissa medlemsstater att undanta jordbrukare i skogrika områden från kravet gällande arealer med ekologiskt fokus bör det införas regler som klarlägger vilka metoder och uppgifter som ska användas för beräkningen av andelen skog i förhållande till den totala markytan och av storleksförhållandet mellan skogsmark och åkermark.

([1]) *Grön infrastruktur (GI) – Att stärka Europas naturkapital*. COM(2013) 249 final, 6.5.2013.

▼B

(62) I förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs villkoren för stöd till unga jordbrukare. Utbetalning av stöd förutsätter att det rör sig om unga jordbrukare som för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag, eller redan har inrättat ett sådant företag under de fem år som föregår den första ansökan om utbetalning, och att jordbrukaren är högst 40 år under det år som den första ansökan om utbetalning lämnas in. När det gäller juridiska personer är det lämpligt att dessa villkor uppfylls av alla fysiska personer som utövar faktisk och varaktig kontroll över den juridiska personen enligt Europeiska unionens domstols definition ([1]). Det är dessutom nödvändigt att klargöra vilka villkor som måste uppfyllas av en juridisk person samt av fysisk(a) person(er) som har kontroll över den juridiska personen.

(63) För att undvika eventuellt kringgående av stödet till unga jordbrukare bör det föreskrivas att stödet beviljas till en juridisk person endast så länge som minst en av de fysiska personer som har kontroll över den juridiska personen fortsätter att ha en sådan kontroll under det första året för ansökan om stöd enligt ordningen. För att fastställa den maximala betalningstiden enligt artikel 50.5 i förordning (EU) nr 1307/2013, är det nödvändigt att fastställa bestämmelser för fall då en juridisk person kontrolleras av mer än en fysisk person.

(64) För att undvika diskriminering mellan juridiska personer och en grupp av fysiska personer som ansöker om stöd till unga jordbrukare, bör likvärdiga regler tillämpas på en grupp av fysiska personer enligt artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1307/2013, om ansökningarna om grundstödet och stödet till unga jordbrukare görs av denna grupp och inte av dess enskilda medlemmar.

(65) I förordning (EU) nr 1307/2013 avdelning IV kapitel 1 föreskrivs möjligheten att bevilja frivilligt kopplat stöd till jordbrukare. Villkoren för beviljande av det stöd som avses i det kapitlet bör fastställas.

(66) Enligt artikel 52.3 i kommissionens förordning (EU) nr 1307/2013 får frivilligt kopplat stöd endast utbetalas till sektorer eller till regioner i en medlemsstat där särskilda typer av jordbruk eller särskilda jordbrukssektorer genomgår särskilda svårigheter och är särskilt viktiga av ekonomiska och/eller sociala och/eller miljömässiga skäl. Enligt artikel 52.5 och 52.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 får frivilligt kopplat stöd vidare endast beviljas i den utsträckning som är nödvändig för att skapa ett incitament till att upprätthålla de aktuella produktionsnivåerna i dessa regioner. Det bör betalas ut i form av årligt stöd och beviljas inom fastställda kvantitativa gränser och vara grundat på fastställda arealer och avkastningar eller på ett fastställt antal djur. För att se till att åtgärder som vidtas inom ramen för frivilligt kopplat stöd är välriktade och förvaltas väl, samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att utforma frivilligt kopplat stöd enligt sina behov, bör det antas bestämmelser genom vilka medlemsstaterna ges ansvaret för att definiera de regioner och/eller typer av jordbruk som är

([1]) Se domstolens dom av den 25 oktober 2012 i mål C-592/11, Anssi Ketelae, ännu ej offentliggjort i REU, punkt 56.

▼B

stödberättigande och fastställa kvantitativa begränsningar samt lämplig stödnivå. För att undvika snedvridningar av marknaden bör stödet emellertid inte vara baseras på fluktuationer i marknadspriserna eller motsvara ett system med underskottsersättning varigenom medlemsstaterna betalar ut nationellt jordbruksstöd till jordbrukare baserat på skillnaden mellan ett riktpris och ett nationellt marknadspris.

(67) Enligt samförståndförklaringen mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Förenta staterna inom ramen för Gatt om vissa oljeväxtfrön ([1]), bör en särskild basareal fastställas för producenter som omfattas av stöd för oljeväxtfrön enligt bilagan till samförståndsförklaringen. Med tanke på att dessa oljeväxtfrön ingår i listan över sektorer och produktioner som kan berättiga till frivilligt kopplat stöd är det lämpligt att i denna stödordning införa en maximal areal på unionsnivå för oljeväxtfrön som anges i samförståndsförklaringen, för att säkerställa efterlevnaden av detta internationella åtagande. Vid överskridande av den maximala arealen bör medlemsstaterna justera den areal som anmälts genom att tillämpa en nedsättningskoefficient som beräknas och meddelas dem av kommissionen.

(68) I enlighet med artikel 52.8 i förordning (EU) nr 1307/2013 krävs det att frivilligt kopplat stöd som beviljas enligt den artikeln är förenligt med andra unionsstödåtgärder eller andra åtgärder som finansieras med statligt stöd. För en ordnad förvaltning av stödordningarna och i syfte att undvika eventuell dubbelfinansiering bör åtgärder som liknar varandra inte finansieras dubbelt, med stöd från både frivilligt kopplat stöd och andra av unionens stödordningar. Med tanke på de olika valmöjligheter medlemsstaterna har när de genomför frivilligt kopplat stöd bör de vara ansvariga för att garantera sådan förenlighet inom de ramar som fastställs i förordning (EU) nr 1307/2013 och i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning

(69) I enlighet med artikel 55.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 måste kommissionen godkänna det beslut som avses i artikel 53.4 eller, i tillämpliga fall, i artikel 53.6 a i samma förordning, där något av vissa angivna behov i den berörda regionen eller sektorn har påvisats. För att säkerställa en korrekt tillämpning av den artikeln bör det anges bestämmelser som specificerar kriterier som är tillämpliga på dessa behov.

(70) I avdelning IV kapitel 2 i förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs ett grödspecifikt stöd för bomull. Kommissionen bör fastställa regler och villkor för godkännande av jordbruksmark och sorter i samband med detta stöd. Vidare bör regler för stödberättigande fastställas. Den lägsta planteringstäthet för marken som fastställs

([1]) EGT L 147, 18.6.1993, s. 26.

▼B

av medlemsstaterna mot bakgrund av jord- och klimatförhållanden och regionala särdrag, bör utgöra ett objektivt kriterium för fastställande av om sådden skett enligt föreskrifterna. Fastställandet av särskilda regler om jordbruksmetoder bör överlåtas åt medlemsstaterna.

(71) Medlemsstaterna bör godkänna branschorganisationer för bomullsproduktion på grundval av objektiva kriterier när det gäller organisationernas storlek och deras interna organisation. En branschorganisations storlek bör fastställas med hänsyn till att det anslutna rensningsföretaget måste kunna få tillgång till tillräckliga kvantiteter orensad bomull.

(72) För att undvika komplikationer i fråga om förvaltningen av stödordningen bör en producent inte vara medlem i mer än en branschorganisation. Av samma skäl bör en producent som är medlem i en branschorganisation, och som åtar sig att leverera sin bomullsproduktion, endast leverera till ett rensningsföretag som är medlem i samma organisation.

(73) I syfte att övervaka att reglerna i förordning (EU) nr 1307/2013 tillämpas korrekt och för att utvärdera politikens genomförande är det nödvändigt att fastställa anmälningsskyldigheter för medlemsstaterna, särskilt vad gäller den information som dessa måste lämna om de beslut de fattar i enlighet med avdelningarna II–V i den förordningen.

(74) Särskilt när det gäller frivilligt kopplat stöd är det nödvändigt att ytterligare specificera innehållet i den information som anmäls av medlemsstaterna i syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av reglerna om det stödet och för att göra sådana anmälningar effektiva, så att kommissionen kan kontrollera att medlemsstaterna, när de utformar stödåtgärder, iakttar kraven om överensstämmelse och om att stöd inte får kumuleras liksom de högsta procentandelar av de nationella taken som anges i artikel 53 i förordning (EU) nr 1307/2013 samt till dessa knutna totalbelopp.

(75) Medlemsstaterna får på vissa villkor besluta att bevilja nationellt stöd. För att kontrollera att sådant stöd ges inom de fastställda gränserna bör det fastställas en skyldighet att till kommissionen lämna in årliga rapporter om vissa närmare uppgifter om det beviljade stödet.

(76) Kommissionen bör, i tillämpliga fall, informeras om eventuella beslut till följd av en översyn av beslut som har anmälts i enlighet med förordning (EU) nr 1307/2013 eller den här förordningen, så att kommissionen kan övervaka den korrekta tillämpningen och effekterna av en sådan översyn. Det är därför nödvändigt att fastställa regler om anmälningsskyldigheter i detta avseende.

(77) Bilaga X till förordning (EU) nr 1307/2013 innehåller en tabell med syfte att ange de omräknings- och vägningsfaktorer som avses i artikel 46.3 i den förordningen för de olika typerna av arealer med ekologiskt fokus. Vid tiden för antagandet av förordning (EU) nr 1307/2013 lämnades tabellen tom. Bilagan

▼B

behöver således ändras. Omräkningsfaktorerna bör baseras på erfarenheterna i samband med mätning och bedömning av elementens särdrag. Vägningsfaktorerna bör bestå av tre olika värden, som återspeglar skillnaderna i betydelse för den biologiska mångfalden. Bilaga X till förordning (EU) nr 1307/2013 bör därför ändras i enlighet med detta. Vid beräkningen av en areal med ekologiskt fokus bör omräknings- och vägningsfaktorerna även tillämpas på element som omfattas av likvärdiga metoder i den mån det rör sig om samma element som anges i den bilagan.

(78) För tydlighetens och den rättsliga säkerhetens skull bör förordningarna (EG) nr 1120/2009 och 1121/2009 upphöra att gälla.

(79) Denna förordning bör tillämpas för stödansökningar avseende kalenderår som följer på kalenderåret 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Tillämpningsområde och allmänna principer

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs bestämmelser som kompletterar vissa icke väsentliga delar av förordning (EU) nr 1307/2013 i fråga om följande:

a) Allmänna bestämmelser om direktstöd.

b) Ordningen för grundstöd.

c) Systemet för enhetlig arealersättning.

d) Stödet till jordbrukare som tillämpar jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön.

e) Stödet till unga jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet.

f) Frivilligt kopplat stöd.

g) Grödspecifikt stöd för bomull.

h) Medlemsstaternas anmälningsskyldigheter.

▼B

Artikel 2

Allmänna principer

1. Medlemsstaterna ska genomföra denna förordning i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, och ska samtidigt främja hållbar förvaltning av naturresurserna och klimatåtgärder.

2. Medlemsstaterna ska se till att alla villkor för stöd som genomförs enligt denna förordning kan verifieras och kontrolleras.

3. Medlemsstaterna ska

a) när det gäller annat stöd än kopplat stöd, genomföra denna förordning under iakttagande av de villkor som fastställs i punkterna 1, 5 och 6 i bilaga 2 till jordbruksavtalet, och

b) när det gäller kopplat stöd, genomföra denna förordning under iakttagande av artikel 6.5 i jordbruksavtalet.

Artikel 3

Minskningar till följd av finansiell disciplin

Minskningar till följd av finansiell disciplin enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska tillämpas på summan av de stöd från de olika stödordningar som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013, till vilka varje jordbrukare har rätt efter tillämpning av indragningar och administrativa påföljder avseende direktstöd i enlighet med avdelning II kapitel IV i delegerad förordning (EU) nr 640/2014 och före tillämpning av administrativa påföljder avseende tvärvillkor i enlighet med avdelning IV kapitel II i den delegerade förordningen.

AVSNITT 2

Bestämmelser vad gäller definitionerna i förordning (EU) nr 1307/2013

Artikel 4

Ram för kriterier för att hålla en jordbruksareal i ett skick som gör den lämplig för bete eller odling

1. Vid tillämpning av artikel 4.1 c ii i förordning (EU) nr 1307/2013 ska medlemsstaterna fastställa de kriterier som jordbrukare ska iaktta för att uppfylla skyldigheten att hålla jordbruksarealen i ett skick som gör den lämplig för bete eller odling utan några särskilda förberedande åtgärder utöver sedvanliga jordbruksmetoder och jordbruksmaskiner, antingen på något av eller på båda följande sätt:

▼B

a) Medlemsstaterna kräver att minst en årlig verksamhet ska genomföras av en och samma jordbrukare. Om det är motiverat av miljöskäl får medlemsstaterna besluta att även erkänna verksamhet som bara genomförs vartannat år.

b) Medlemsstaterna anger de egenskaper som jordbruksarealen ska uppfylla för att kunna anses vara hållen i ett skick som gör den lämplig för bete eller odling.

2. Vid fastställandet av de kriterier som avses i punkt 1 får medlemsstaterna göra skillnad mellan olika typer av jordbruksarealer.

Artikel 5

Ram för minimiverksamhet på jordbruksarealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling

Vid tillämpning av artikel 4.1 c iii i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den minimiverksamhet som definieras av medlemsstaterna och som ska genomföras på jordbruksarealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling vara minst en årlig verksamhet som ska genomföras av en jordbrukare. Om det är motiverat av miljöskäl får medlemsstaterna besluta att även erkänna verksamhet som bara genomförs vartannat år.

Artikel 6

Gräs och annat örtartat foder som dominerande växtlighet när det gäller permanent gräsmark

Vid tillämpning av artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013 ska gräs och annat örtartat foder anses utgöra den dominerande växtligheten när de täcker mer än 50 % av den stödberättigande arealen på nivån för jordbruksskiftet enligt definitionen i artikel 67.4 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 7

Etablerade lokala sedvänjor när det gäller permanent gräsmark

Vid tillämpningen av artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013 ska etablerade lokala sedvänjor vara något eller en kombination av följande:

a) Metoder för betesarealer som är av traditionell karaktär och tillämpas allmänt på de berörda arealerna.

b) Metoder som är viktiga för bevarandet av de livsmiljöer som förtecknas i bilaga I till rådets direktiv 92/43/EEG ([1]) och av de biotoper och livsmiljöer som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ([2]).

([1]) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

▼B

Artikel 8

Nedsättningskoefficient enligt artikel 32.5 i förordning (EU) nr 1307/2013

Vid tillämpning av artikel 32.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 får medlemsstaterna, för permanent gräsmark som kan betas och som utgör en del av etablerade lokala sedvänjor där gräs och annat örtartat foder traditionellt inte utgör den dominerande växtligheten på betesmarkan, skilja mellan olika kategorier av arealer i syfte att tillämpa olika nedsättningskoefficienter för sådana kategorier.

Artikel 9

Produktion av hampa

Vid tillämpning av artikel 32.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska stödberättigandet för arealer som används för produktion av hampa förutsätta användning av utsäde av de sorter som förtecknas i *Gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter*, i den version som är giltig den 15 mars det år då stödet beviljas och som har offentliggjorts i enlighet med artikel 17 i rådets direktiv 2002/53/EG ([1]). Utsädet ska vara certifierat enligt rådets direktiv 2002/57/EG ([2]).

AVSNITT 3

Aktiv jordbrukare

Artikel 10

Fall där jordbruksarealer huvudsakligen utgörs av arealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling

1. Vid tillämpning av artikel 9.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska en fysisk eller juridisk person, eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, anses ha jordbruksarealer som huvudsakligen utgörs av arealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling när dessa arealer utgör mer än 50 % av den totala jordbruksareal som deklarerats i enlighet med artikel 72.1 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. Artikel 9.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska inte tillämpas på en fysisk eller juridisk person, eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, som på arealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling bedriver jordbruksverksamhet i den mening som avses i artikel 4.1 c i) i förordning (EU) nr 1307/2013.

Artikel 11

Intäkter från annan verksamhet än jordbruksverksamhet

1. Vid tillämpning av artikel 9.2 tredje stycket a i förordning (EU) nr 1307/2013 och, i tillämpliga fall, artikel 13.2 i den här förordningen, ska intäkter från jordbruksverksamhet vara de intäkter en jordbrukare får

([1]) Rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 1).

([2]) Rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 74).

▼B

från jordbruksverksamhet enligt definitionen i artikel 4.1 c i den förordningen på sitt jordbruksföretag, inklusive unionsstödet från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt alla nationella stöd som beviljas för jordbruksverksamhet, utom kompletterande nationella direktstöd enligt artiklarna 18 och 19 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Jordbruksföretagets intäkter från bearbetning av jordbruksprodukter enligt definitionen i artikel 4.1 d i förordning (EU) nr 1307/2013 ska betraktas som intäkter från jordbruksverksamhet under förutsättning att äganderätten till de bearbetade produkterna förblir jordbrukarens och att bearbetningen resulterar i en annan jordbruksprodukt enligt definitionen i artikel 4.1 d i förordning (EU) nr 1307/2013.

Alla andra intäkter ska anses vara intäkter från annan verksamhet än jordbruksverksamhet.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska med *intäkter* avses bruttointäkter före avdrag för relaterade kostnader och skatter.

3. Det unionsstöd som avses i punkt 1 ska beräknas enligt följande:

a) I Bulgarien och Rumänien, för år 2015, på grundval av det relevanta beloppet enligt punkt A i bilaga V till förordning (EU) nr 1307/2013.

b) I Kroatien, för varje år som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 1307/2013, på grundval av det belopp som anges i punkt A i bilaga VI till den förordningen.

Artikel 12

Direktstödsbelopp enligt artikel 9.2 och 9.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 och enligt artikel 13.2 i den här förordningen

1. Det årliga direktstödet till en jordbrukare enligt artikel 9.2 tredje stycket a i förordning (EU) nr 1307/2013 och i tillämpliga fall enligt artikel 13.2 i den här förordningen, ska vara det totala direktstödsbelopp som jordbrukaren hade rätt till i enlighet med förordning (EU) nr 1307/2013 för det senaste räkenskapsår för vilket bevis på intäkter från annan verksamhet än jordbruksverksamhet föreligger. Detta belopp ska beräknas utan beaktande av tillämpningen av artiklarna 63 och 91.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Om det senaste räkenskapsåret enligt första stycket är 2014 eller tidigare ska det årliga direktstödsbeloppet vara det totala direktstödsbelopp som jordbrukaren hade rätt till i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009 före de minskningar och utslutningar som föreskrivs i artiklarna 21 och 23 i den förordningen.

▼B

2. Om en jordbrukare inte lämnade in någon ansökan om direktstöd i enlighet med förordning (EU) nr 1307/2013 under det senaste räkenskapsåret enligt punkt 1 första stycket, ska medlemsstaterna fastställa det totala direktstödsbelopp som avses i punkt 1 första stycket genom att det antal stödberättigande hektar som deklarerats av den jordbrukaren det år då stödansökan lämnades in i enlighet med artikel 72.1 a i förordning (EU) nr 1306/2013 multipliceras med det genomsnittliga nationella direktstödet per hektar för det år som avses i punkt 1 första stycket.

Det genomsnittliga nationella direktstödet per hektar enligt första stycket ska fastställas genom att det nationella tak som anges i bilaga II till förordning (EU) 1307/2013 för det året divideras med det totala antalet stödberättigande hektar som deklarerats i medlemsstaten för det året i enlighet med artikel 72.1 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

Om det år som aves i punkt 1 första stycket är 2014 eller tidigare, ska det genomsnittliga nationella direktstödet per hektar enligt den här punkten första stycket fastställas genom att det nationella tak som anges i bilaga VIII till förordning (EG) 73/2009 för det året divideras med det totala antalet stödberättigande hektar som deklarerats i medlemsstaten för det året i enlighet med artikel 19.1 a i förordning (EG) nr 73/2009.

3. Direktstödsbeloppet för en jordbrukare enligt artikel 9.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska vara det totala direktstödsbelopp som jordbrukaren hade rätt till i enlighet med förordning (EU) nr 1307/2013 före tillämpningen av artiklarna 63 och 91.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 för det föregående året.

Om det år som avses i första stycket är 2014 ska direktstödsbeloppet vara det totala direktstödsbelopp för 2014 som jordbrukaren hade rätt till enligt förordning (EG) nr 73/2009 före de minskningar och utslutningar som föreskrivs i artiklarna 21 och 23 i den förordningen.

4. Om en jordbrukare inte lämnade in någon ansökan om direktstöd i enlighet med förordning (EU) nr 1307/2013 för det föregående året enligt punkt 3 första stycket, ska medlemsstaterna fastställa det totala direktstödsbelopp som avses i punkt 3 första stycket genom att det antal stödberättigande hektar som deklarerats av den jordbrukaren det år då stödansökan lämnades in i enlighet med artikel 72.1 a i förordning (EU) nr 1306/2013 multipliceras med det genomsnittliga nationella direktstödet per hektar för det föregående året.

Det genomsnittliga nationella direktstöd per hektar som avses i första stycket ska fastställas genom att det nationella tak som anges i bilaga II till förordning (EU) 1307/2013 för det året divideras med det totala antalet stödberättigande hektar som deklarerats i medlemsstaten för det året i enlighet med artikel 72.1 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

När det föregående året enligt punkt 3 första stycket är 2014 ska medlemsstaterna fastställa det årliga direktstödsbeloppet för den jordbrukaren genom att det antal stödberättigande hektar som deklarerats av den jordbrukaren för år 2015 i enlighet med artikel 72.1 a i förordning (EU) nr 1306/2013 multipliceras med det genomsnittliga nationella direktstödet per hektar för år 2014.

▼B

Det genomsnittliga nationella direktstödet per hektar för år 2014 ska fastställas genom att det nationella tak för år 2014 som anges i bilaga VIII till förordning (EG) nr 73/2009 divideras med det totala antalet stödberättigande hektar som deklarerats i medlemsstaten för år 2014 i enlighet med artikel 19.1 a i den förordningen.

5. Det totala direktstödsbelopp som avses i punkterna 1 och 2 ska beräknas enligt följande:

a) I Bulgarien och Rumänien, för år 2015, på grundval av det relevanta beloppet enligt punkt A i bilaga V till förordning (EU) nr 1307/2013.

b) I Kroatien, för varje år som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 1307/2013, på grundval av det belopp som anges i punkt A i bilaga VI till den förordningen.

Artikel 13

Kriterier för att bevisa att jordbruksverksamheten inte är obetydlig och att det huvudsakliga målet med verksamheten eller företaget är att utöva jordbruksverksamhet

1. Vid tillämpning av artikel 9.2 tredje stycket b i förordning (EU) nr 1307/2013 ska jordbruksverksamheten inte betraktas som obetydlig om de totala intäkterna från jordbruksverksamhet i den mening som avses i artikel 11 i denna förordning under det senaste räkenskapsår för vilket sådana uppgifter föreligger utgör minst en tredjedel av de totala intäkterna under det senaste räkenskapsår för vilka sådana uppgifter föreligger.

Medlemsstaterna får besluta att fastställa gränsen för de totala intäkterna från jordbruksverksamhet lägre än till en tredjedel, under förutsättning att en lägre gräns inte gör det möjligt för fysiska och juridiska personer med marginell jordbruksverksamhet att betraktas som aktiva jordbrukare.

Genom undantag från första och andra stycket får medlemsstaterna fastställa alternativa kriterier som möjliggör för ett företag att visa att dess jordbruksverksamhet inte är obetydlig i enlighet med artikel 9.2 tredje stycket b i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Vid tillämpning av artikel 9.3 a i förordning (EU) nr 1307/2013 får medlemsstaterna besluta att jordbruksverksamhet endast utgör en obetydlig del av den samlade ekonomiska verksamhet som bedrivs av en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, på följande sätt:

a) Det årliga direktstödsbeloppet utgör mindre än 5 % av deras totala intäkter från annan verksamhet än jordbruksverksamhet i den mening som avses i artikel 11 i denna förordning under det senaste räkenskapsår för vilket sådana uppgifter föreligger.

b) Det totala beloppet för intäkter från jordbruksverksamhet i den mening som avses i artikel 11 i denna förordning under det senaste räkenskapsår för vilket sådana uppgifter föreligger, är lägre än en gräns som ska fastställas av medlemsstaterna och överstiger inte en tredjedel av de totala intäkterna under det senaste räkenskapsår för vilket sådana uppgifter föreligger.

▼B

Genom undantag från första stycket kan medlemsstaterna fastställa alternativa kriterier enligt vilka jordbruksverksamhet ska betraktas som obetydlig i enlighet med artikel 9.3 a i förordning (EU) nr 1307/2013.

3. Vid tillämpning av artikel 9.2 tredje stycket c i förordning (EU) nr 1307/2013 och, i tillämpliga fall, artikel 9.3 b i samma förordning, ska jordbruksverksamhet anses vara det huvudsakliga målet för en juridisk persons verksamhet eller företag om det registrerats som huvudsakligt mål för verksamheten eller företaget i det officiella företagsregistret eller på annat sätt med likvärdigt officiellt bevisvärde i en medlemsstat. I fråga om fysiska personer ska likvärdiga bevis krävas.

Om inga sådana register förekommer ska medlemsstaterna tillämpa likvärdiga bevis.

Genom undantag från första och andra styckena får medlemsstaterna fastställa alternativa kriterier enligt vilka jordbruksverksamhet ska anses vara det huvudsakliga målet med en fysisk eller juridisk persons verksamhet eller företag i enlighet med artikel 9.2 tredje stycket c och, i tillämpliga fall, artikel 9.3 b i den förordningen.

KAPITEL 2

ORDNINGEN FÖR GRUNDSTÖD OCH SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

AVSNITT 1

Regler för genomförandet av ordningen för grundstöd enligt avdelning III kapitel 1 avsnitt 1, 2, 3 och 5 i förordning (EU) nr 1307/2013

Underavsnitt 1

Första tilldelning av stödrätter

Artikel 14

Arv, ändrad rättslig ställning eller laglig benämning och sammanslagningar och uppdelningar

1. Om en jordbrukare har fått jordbruksföretaget, eller en del av jordbruksföretaget, genom faktiskt eller förtida arv, ska han eller hon ha rätt att, i sitt eget namn, göra anspråk på det antal och det värde på stödrätter som ska tilldelas för det jordbruksföretag han eller hon erhållit, eller en del av jordbruksföretaget, på samma villkor som den jordbrukare som ursprungligen drev jordbruksföretaget.

När det gäller förtida arv som kan återkallas ska stödrätter tilldelas endast den utnämnde arvtagare som betecknas som sådan det datum som avses i artikel 24.1 eller 39.1 i förordning (EU) nr 1307/2013.

▼B

2. En ändrad laglig benämning ska inte ha någon inverkan på antalet och värdet på stödrätter som ska tilldelas.

En ändring av den rättsliga ställningen ska inte ha någon inverkan på antalet och värdet på stödrätter som ska tilldelas om den jordbrukare som utövade ledningen över det ursprungliga företaget när det gäller administration, ersättningar och ekonomiska risker också driver det nya företaget.

3. En sammanslagning eller uppdelning ska inte ha någon inverkan på det totala antalet och värdet på stödrätter som ska tilldelas företaget eller företagen.

Vid uppdelning och om en medlemsstat tillämpar artikel 24.4 eller 24.5 i förordning (EU) nr 1307/2013, ska det antal stödrätter som ska tilldelas varje företag till följd av uppdelningen fastställas genom att antalet stödberättigande hektar som står till det berörda nya företagets förfogande multipliceras med den genomsnittliga minskningen i antalet stödrätter som det ursprungliga företaget skulle ha omfattats av i enlighet med artikel 24.4 eller 24.5 i förordning (EU) nr 1307/2013.

I denna punkt gäller följande definitioner:

a) *sammanslagning*: sammanslagning av två eller flera separata jordbrukare i den mening som avses i artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1307/2013 till en ny jordbrukare i den mening som avses i den artikeln, som när det gäller administration, ersättningar och ekonomiska risker styrs av de jordbrukare som ursprungligen drev företagen eller ett av dem.

b) *uppdelning*: uppdelning av en jordbrukare i den mening som avses i artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1307/2013, i

   i) minst två nya separata jordbrukare i den mening som avses i den artikeln, varvid åtminstone en av dessa styrs, när det gäller administration, ersättningar och ekonomiska risker, av minst en av de fysiska eller juridiska personer som ursprungligen drev företaget, eller

   ii) den ursprungliga jordbrukaren och minst en ny separat jordbrukare i den mening som avses i den artikeln.

Artikel 15

Fastställande av stödberättigande hektar för tillämpningen av artiklarna 24.2 och 39.2 i förordning (EU) nr 1307/2013

1. För fastställandet av antalet stödrätter som ska tilldelas enligt artiklarna 24.2 och 39.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 i fall där ingen force majeure och inga exceptionella omständigheter erkänns ska endast

▼B

de stödberättigande hektar beaktas som fastställs enligt artikel 2.1 andra stycket punkt 23 a i delegerad förordning (EU) nr 640/2014.

2. Om ett stödberättigande hektar som avses i punkt 1 omfattas av en ansökan om tilldelning av stödrätter från två eller flera sökande ska beslutet om vem som ska tilldelas stödrätten baseras på vem som har beslutsbefogenhet avseende jordbruksverksamhet som bedrivs på detta hektar och vem som har ansvaret för ersättningar och ekonomiska risker som är förknippade med denna verksamhet.

Artikel 16

Begränsning enligt artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2103

1. Eventuella minskningar enligt artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 får inte överstiga 85 % av det antal stödrätter som motsvarar de stödberättigande hektar som utgörs av permanent gräsmark belägen i områden med svåra klimatförhållanden.

2. Vid tillämpningen av den nedsättningskoefficient som anges i punkt 1 får medlemsstaterna, på grundval av de naturliga begränsningar som avses i artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2013, göra åtskillnad mellan kategorier av områden med svåra klimatförhållanden för att tillämpa olika nedsättningskoefficienter för sådana kategorier.

Artikel 17

Fastställande av värdet på stödrätter enligt artiklarna 26 och 40 i förordning (EU) nr 1307/2013

1. Vid fastställandet av de relevanta direktstöden eller värdet på stödrätter avseende år 2014 enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 1307/2013, ska hänsyn tas endast till de stöd som betalats ut till eller till värdet på de stödrätter som innehas av jordbrukare som är berättigade att beviljas direktstöd i enlighet med artiklarna 9 och 24.9 i förordning (EU) nr 1307/2013 under år 2015.

Vid fastställandet av de relevanta direktstöden för året före genomförandet av ordningen för grundstöd enligt artikel 40.3 i förordning (EU) nr 1307/2013, ska hänsyn tas endast till betalningarna till de jordbrukare som är berättigade att beviljas direktstöd i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013 under det första år som ordningen för grundstöd genomförs.

2. Vid tillämpning av artikel 26.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska följande regler gälla:

a) Hänvisningen till de särskilda stödåtgärder som föreskrivs i artikel 68.1 a, b och c i förordning (EG) nr 73/2009 ska inte påverka möjligheten för medlemsstaterna att beakta endast en eller flera åtgärder som genomförs inom ramen för dessa särskilda stödåtgärder.

▼B

b) Stöd som beviljas en jordbrukare för kalenderåret 2014 inom ramen för ett eller flera av de stödsystem som avses i artikel 26.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska beräknas utan hänsyn till vare sig minskningar eller uteslutningar som anges i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009.

c) Medlemsstaterna får, i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, besluta om vilken stödnivå som ska beaktas för ett eller flera av de system som förtecknas i artikel 26.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 och som tillämpas av den berörda medlemsstaten.

Vid tillämpning av denna punkt ska medlemsstaterna inte äventyra den frikopplade karaktären hos det stöd som beviljas i enlighet med artikel 68.1 c och artiklarna 126, 127 och 129 i förordning (EG) nr 73/2009.

3. Vid tillämpning av artikel 26.6 tredje stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 ska det stöd som beviljas för kalenderåret 2014 enligt artiklarna 72a och 125a i förordning (EG) nr 73/2009 beräknas utan hänsyn till vare sig minskningar eller uteslutningar som anges i avdelning II kapitel 4 i förordning (EG) nr 73/2009.

4. Hänvisningen i artikel 26.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 till stödrätter som innehas av en jordbrukare ska också inkludera de stödrätter som hyrs ut av jordbrukaren till en annan jordbrukare på dagen för inlämning av jordbrukarens ansökan för 2014.

Artikel 18

Fastställande av stödrätters definitiva värde och antal

Om den information till jordbrukarna som avses i artikel 25.10 eller i artikel 40.4 andra stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 grundas på preliminära uppgifter, ska stödrätters definitiva värde och antal fastställas och meddelas dem efter det att alla nödvändiga kontroller enligt artikel 74 i förordning (EU) nr 1306/2013 har genomförts, dock senast den 1 april året efter det första år då ordningen för grundstöd tillämpas av den berörda medlemsstaten.

Artikel 19

Fastställande av stödrätters värde vid särskilda svårigheter

1. Om ett eller flera av de direktstöd som avses i artikel 26 eller 40.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 för 2014 eller året före genomförandet av ordningen för grundstöd är lägre än motsvarande belopp året före de

▼B

år som påverkades av force majeure eller exceptionella omständigheter, ska ingångsenhetsvärdet fastställas på grundval av de belopp som erhållits av den jordbrukaren året före de år som påverkades av force majeure eller exceptionella omständigheter.

2. Medlemsstaterna får besluta att begränsa tillämpningen av punkt 1 till fall där direktstöden för 2014 respektive för året före genomförandet av ordningen för grundstöd är lägre än en viss procentsats av de motsvarande beloppen för det år som föregår det år som berörs av force majeure eller exceptionella omständigheter. Denna procentsats får inte vara lägre än 85 %.

Artikel 20

Bestämmelser om privata kontrakt vid försäljning

1. Medlemsstaterna får besluta att jordbrukare, vid försäljning av ett jordbruksföretag eller en del av det, genom kontrakt som undertecknats före den sista dag för inlämning av ansökningen om tilldelning av stödrätter som kommissionen har fastställt på grundval av artikel 78 b i förordning (EU) 1306/2013, tillsammans med företaget eller en del av det, får överlåta de motsvarande stödrätter som ska tilldelas. I sådant fall ska stödrätterna tilldelas säljaren och överföras direkt till köparen som kommer att ha rätt att, i tillämpliga fall, använda det stöd som säljaren erhållit för 2014 eller värdet på de stödrätter som säljaren innehade under 2014 enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 1307/2013 som referens för fastställande av ingångsenhetsvärdet på dessa stödrätter.

En sådan överlåtelse ska kräva att säljaren uppfyller kraven i artikel 24.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 och att köparen uppfyller kraven i artikel 9 i den förordningen.

En sådan försäljning ska inte betraktas som en överlåtelse utan mark i den mening som avses i artikel 34.4 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Punkt 1 ska gälla i tillämpliga delar för medlemsstater som tillämpar avdelning III kapitel 1 avsnitt 5 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Artikel 21

Bestämmelser om privata kontrakt vid arrende

1. Medlemsstaterna får besluta att jordbrukare, vid utarrendering av ett jordbruksföretag eller en del av det, genom kontrakt som undertecknats före den dag som avses i artikel 20.1 första stycket, tillsammans med företaget eller en del av det, får hyra ut de motsvarande stödrätter som ska tilldelas. I sådant fall ska stödrätterna tilldelas utarrenderaren och direkt hyras ut till arrendatorn som kommer att ha rätt att, i tillämpliga fall, använda det stöd som utarrenderaren erhållit för 2014 eller värdet på de stödrätter som denne innehade under 2014 enligt artikel i 26 förordning (EU) nr 1307/2013 som referens för fastställande av ingångsenhetsvärdet på dessa stödrätter.

En sådan överlåtelse ska kräva att utarrenderaren uppfyller kraven i artikel 24.1 i förordning (EU) nr 1307/2013, att arrendatorn uppfyller kraven i artikel 9 i den förordningen och att arrendekontraktet löper ut efter sista dagen för inlämnande av en ansökan inom ramen för ordningen för grundstöd.

▼B

Ett sådant arrende ska inte betraktas som en överlåtelse utan mark i den mening som avses i artikel 34.4 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Punkt 1 ska gälla i tillämpliga delar för medlemsstater som tillämpar avdelning III kapitel 1 avsnitt 5 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Artikel 22

Stödmottagare enligt artikel 24.1 i förordning (EU) nr 1307/2013

Vid tillämpning av artikel 24.1 tredje stycket a i) första strecksatsen i förordning (EU) nr 1307/2013 ska ”matpotatis” och ”utsädespotatis” avse annan potatis enligt KN-nummer 0701 än sådan som är avsedd för framställning av potatisstärkelse.

Underavsnitt 2

Aktivering och överlåtelse av stödrätter

Artikel 23

Beräkning av värdet på stödrätter

1. Stödrätter ska i ett första steg beräknas upp till tre decimaler och i ett andra steg avrundas upp eller ner till närmaste andra decimal. Om beräkningen ger ett resultat där den tredje decimalen är 5 ska den andra decimalen avrundas uppåt.

2. Om en jordbrukare överlåter en delrätt ska värdet på denna del beräknas proportionellt för varje återstående aktuellt år enligt artikel 25 eller 40 i förordning (EU) nr 1307/2013.

3. Medlemsstaterna får ändra stödrätter genom att slå samman delrätter som ägs av en jordbrukare. Värdet på de sammanslagna rätterna ska bestämmas för varje återstående aktuellt år enligt artiklarna 25 eller 40 i förordning (EU) nr 1307/2013 genom att delarnas värde adderas.

Artikel 24

Krav för aktivering av stödrätter

1. Stödrätter får endast deklareras för utbetalning en gång per år av den jordbrukare som innehar dem (äger eller hyr) sista dagen för inlämning av en samlad ansökan.

▼B

Om en jordbrukare utnyttjar möjligheten att ändra en samlad ansökan enligt de regler som kommissionen har fastställt på grundval av artikel 78 b i förordning (EU) nr 1306/2013, får han eller hon emellertid också för utbetalning av stöd deklarera stödrätter som han eller hon innehar (äger eller hyr) den dag då han eller hon anmäler ändringarna till den behöriga myndigheten, förutsatt att de berörda stödrätterna inte har deklarerats för utbetalning av en annan jordbrukare för samma år.

Om jordbrukaren har förvärvat stödrätter genom en överlåtelse från en annan jordbrukare och om den jordbrukaren redan har deklarerat stödrätterna för utbetalning av stöd, får ytterligare deklaration av de stödrätterna göras av den övertagande parten endast om den som överlåter rätterna redan har underrättat den behöriga myndigheten om överlåtelsen i enlighet med de regler som kommissionen har fastställt på grundval av artikel 34.5 i förordning (EU) nr 1307/2013, och drar av stödrätterna från sin egen samlade ansökan inom de tidsfrister för ändring av den samlade ansökan som fastställts av kommissionen på grundval av artikel 78 b i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. Om en jordbrukare efter att ha deklarerat skiften motsvarande alla sina tillgängliga stödrätter enligt artikel 33.1 i förordning (EU) nr 1307/2013, vilka är uttryckta i heltal, fortfarande förfogar över ett skifte som uppgår till en del av ett hektar, får jordbrukaren deklarera en ytterligare stödrätt uttryckt i heltal, som då ska ge rätt till stöd beräknat i proportion till skiftets storlek. Den stödrätten ska betraktas som fullt aktiverad vid tillämpning av artikel 31.1 b i den förordningen.

Artikel 25

Överlåtelse av stödrätter

1. Stödrätter får överlåtas när som helst under året.

2. Om en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som anges i artikel 34.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den definiera de regioner som det hänvisas till i den bestämmelsen under det första tillämpningsåret för artikel 34.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 och senast en månad före det datum som fastställts av medlemsstaten enligt artikel 33.1 i den förordningen.

Underavsnitt 3

Nationella eller regionala reserver

Artikel 26

Återföring till den nationella eller regionala reserven på grund av kvarhållande efter överlåtelse av stödrätter

Om en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som anges i artikel 34.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 får den, i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, besluta att till den nationella eller regionala reserven återföra upp till 30 % av de årliga

▼B

enhetsvärdena för varje stödrätt som överlåts utan motsvarande stödberättigande hektar i den mening som avses i artikel 32.2 i förordning (EU) nr 1307/2013, eller motsvarande belopp uttryckt i antal stödrätter.

Genom undantag från första stycket får medlemsstaterna föreskriva en återföring av upp till 50 % av det årliga enhetsvärdet för varje stödrätt eller av motsvarande belopp uttryckt i antal stödrätter enligt första stycket under de första tre år då ordningen för grundstöd tillämpas.

Artikel 27

Tillämpning av regeln om extraförtjänster

Vid tillämpning av artiklarna 28 och 40.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den ökning av värdet på stödrätter som avses i dessa bestämmelser fastställas genom att man jämför värdet på de av jordbrukarens stödrätter som är en följd av tillämpningen av artikel 25.4 och artikel 26 respektive artikel 40.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 efter sådan försäljning eller sådant arrende som avses i artikel 28 eller 40.5 i den förordningen, med det värde på jordbrukarens stödrätter som skulle bli resultatet utan försäljningen eller arrendet.

Artikel 28

Fastställande av stödrätter från den nationella eller regionala reserven enligt artikel 30.6 i förordning (EU) nr 1307/2013

1. Vid tillämpning av artikel 30.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 gäller att när en ung jordbrukare eller en jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet ansöker om stödrätter från den nationella eller regionala reserven samtidigt som han eller hon inte innehar några stödrätter (ägda eller hyrda), ska han eller hon erhålla ett antal stödrätter som motsvarar det antal stödberättigande hektar som han eller hon förfogar över (ägda eller hyrda) den sista dag för inlämning av ansökan om tilldelning eller ökning av värdet av stödrätter som kommissionen har fastställt på grundval av artikel 78 b i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. När en ung jordbrukare eller en jordbrukare som etablerar jordbruksverksamhet ansöker om stödrätter från den nationella eller regionala reserven samtidigt som han eller hon redan innehar stödrätter (ägda eller hyrda), ska han eller hon erhålla ett antal stödrätter som motsvarar det antal stödberättigande hektar som han eller hon förfogar över (ägda eller hyrda) den sista dag för inlämning av ansökan som avses i punkt 1 och för vilka han eller hon inte innehar några stödrätter (ägda eller hyrda).

Om värdet av de stödrätter som jordbrukaren redan innehar (ägda eller hyrda) ligger under det nationella eller regionala medelvärde som avses i artikel 30.8 andra stycket i förordning (EU) nr 1307/2013, får de årliga enhetsvärdena för dessa stödrätter ökas upp till det nationella eller regionala medelvärdet i enlighet med artikel 30.10 i den förordningen.

▼B

I medlemsstater som vid tillämpning av artikel 30.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 genomför den ökning som avses i artikel 30.10 i den förordningen, ska emellertid den ökning som avses i denna punkt andra stycket vara obligatorisk. En sådan ökning bör ligga på en nivå som motsvarar den högsta ökning som genomförts vid tillämpning av artikel 30.7 i förordning (EU) nr 1307/2013.

3. I medlemsstater som tillämpar artikel 24.6 eller 24.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 får de begränsningar i tilldelningen av stödrätter som fastställs i dessa bestämmelser, i tillämpliga delar, tillämpas för tilldelning av stödrätter i enlighet med artikel 30.6 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Medlemsstaterna får dock besluta att i de fall då tillämpningen av en eller flera begränsningar enligt första stycket leder till att det totala antal stödrätter som jordbrukaren redan innehar och som ska tilldelas på nytt från reserven begränsas till mindre än en fast procentsats av jordbrukarens stödberättigande hektar under det år då denne ansöker om tilldelning av stödrätter från reserven, ska jordbrukaren tilldelas ett extra antal stödrätter som motsvarar en andel av det totala antalet stödberättigande hektar som denne deklarerat i sin ansökan för det aktuella året i enlighet med artikel 72.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Den fasta procentsats som avses i andra stycket ska beräknas i enlighet med den metod som anges i artikel 31.2 andra stycket i denna förordning.

Den andel av jordbrukarens totala antal stödberättigande hektar som avses i andra stycket ska beräknas som hälften av skillnaden i procentenheter mellan den fasta procentsats som avses i tredje stycket och den andel stödrätter som ingår i de stödberättigande hektar som jordbrukaren deklarerat i enlighet med artikel 72.1 i förordning 1306/2013 i sin ansökan för det år som avses i andra stycket. Vid tillämpning av detta stycke avses med *stödrätter som ingår* sådana stödrätter som redan innehas av jordbrukaren och som på nytt ska tilldelas från reserven.

Vid beräkningen av antalet stödberättigande hektar enligt andra, tredje och fjärde styckena får medlemsstaterna besluta att inte inbegripa några arealer som upptas av permanenta grödor, permanent gräsmark belägen i områden med svåra klimatförhållanden enligt artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 eller arealer som anses utgöra permanent gräsmark i enlighet med artikel 4.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1307/2013.

Medlemsstater som utnyttjar möjligheten enligt artikel 23 i förordning (EU) nr 1307/2013 att tillämpa ordningen för grundstöd på regional nivå, kan basera den beräkningsmetod som avses i denna punkt andra stycket på det totala antal som tilldelas/deklareras under 2015 i den aktuella regionen.

▼B

Vid fastställandet av tröskelvärdet enligt andra stycket ska mark som förvärvats eller arrenderats av jordbrukaren efter den 19 oktober 2011 inte beaktas.

4. Vid tillämpning av denna artikel ska, bland de jordbrukare som etablerat jordbruksverksamhet, endast de jordbrukare beaktas som etablerade sin jordbruksverksamhet under kalenderåret 2013 eller under ett år därefter och som lämnar in en ansökan om grundstöd senast två år efter det kalenderår då de etablerade sin jordbruksverksamhet.

Artikel 29

Fastställande av stödrätter från den nationella eller regionala reserven enligt artikel 30.7 i förordning (EU) nr 1307/2013

1. Vid tillämpning av artikel 30.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska nya stödrätter som tilldelas enligt artikel 30.10 i den förordningen, tilldelas i enlighet med de villkor som fastställs i denna artikel och i enlighet med de objektiva kriterier som fastställts av den berörda medlemsstaten.

2. En jordbrukare som inte innehar några stödrätter (ägda eller hyrda) men som har rätt att erhålla stödrätter från den nationella eller regionala reserven i enlighet med artikel 30.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 och ansöker om detta, ska erhålla ett antal stödrätter som motsvarar det antal stödberättigande hektar som han eller hon förfogar över (ägda eller hyrda) den sista dag för inlämning av ansökan som avses i artikel 28.1.

3. En jordbrukare som innehar stödrätter (ägda eller hyrda) men som har rätt att erhålla stödrätter från den nationella eller regionala reserven i enlighet med artikel 30.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 och ansöker om detta, ska erhålla ett antal stödrätter som motsvarar det antal stödberättigande hektar som han eller hon förfogar över (ägda eller hyrda) den sista dag för inlämning av ansökan som avses i artikel 28.1 och för vilka han eller hon inte innehar några stödrätter (ägda eller hyrda).

Om värdet av de stödrätter som jordbrukaren redan innehar (ägda eller hyrda) ligger under det nationella eller regionala medelvärde som avses i artikel 30.8 andra stycket i förordning (EU) nr 1307/2013, får de årliga enhetsvärdena för dessa stödrätter ökas upp till det nationella eller regionala medelvärdet i enlighet med artikel 30.10 i den förordningen.

4. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna inte fastställa kriterier gällande produktion eller några andra sektorsspecifika uppgifter för en period efter det datum som fastställts av medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009 för ansökningsåret 2013.

▼B

Artikel 30

Ytterligare regler om fastställande av stödrätter från den nationella eller regionala reserven

1. Vid ökning av det årliga enhetsvärdet för stödrätter i enlighet med artikel 30.10 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska medlemsstaterna öka enhetsvärdet på de stödrätter som jordbrukaren redan innehar (ägda eller hyrda) på dagen för ansökan om tilldelning av stödrätter från den nationella eller regionala reserven i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna inte fastställa kriterier gällande produktion eller några andra sektorsspecifika uppgifter för en period efter det datum som fastställts av medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1122/2009 för ansökningsåret 2013.

Artikel 31

Särskilda svårigheter

1. En jordbrukare som på grund av force majeure eller exceptionella omständigheter var förhindrad att göra en ansökan om tilldelning av stödrätter i enlighet med artikel 24.1 eller 39.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 och som ansöker om stödrätter från den nationella eller regionala reserven, ska tilldelas stödrätter i enlighet med artikel 30.7 c i den förordningen. Medlemsstaterna ska fastställa det årliga enhetsvärdet på de stödrätter som ska tilldelas i enlighet med artikel 25 respektive 40 i förordning (EU) nr 1307/2013 samt de beslut som medlemsstaterna fattar vad gäller de möjligheter som anges i de artiklarna.

2. Medlemsstaterna får besluta att en jordbrukare ska anses omfattas av specifika nackdelar enligt artikel 30.7 b i förordning (EU) nr 1307/2013 under förutsättning att tillämpningen av en eller flera begränsningar i tilldelningen av stödrätter i enlighet med artikel 24.3–24.7 i samma förordning leder till att antalet stödrätter som tilldelas en jordbrukare begränsas till mindre än en fast procentsats av dennes stödberättigande hektar, och förutsatt att jordbrukaren ansöker om stödrätter från den nationella eller regionala reserven. I detta fall ska jordbrukaren tilldelas ett antal stödrätter i enlighet med artikel 30.7 b i förordning (EU) nr 1307/2013 motsvarande en andel av det totala antal stödberättigande hektar som denne deklarerat i sin ansökan för 2015 i enlighet med artikel 72.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Den fasta procentsats som avses i första stycket ska beräknas som det totala antalet stödrätter som tilldelades i medlemsstaten under 2015 efter tillämpning av de begränsningar som föreskrivs i artikel 24.3–24.7 i förordning (EU) nr 1307/2013, dividerat med det totala antal stödberättigande hektar som deklarerades i medlemsstaten under 2015 i enlighet med artikel 72.1 i förordning 1306/2013.

▼B

Den andel av jordbrukarens totala antal stödberättigande hektar som avses i första styckena ska beräknas som hälften av skillnaden i procentenheter mellan den fasta procentsats som avses i första och andra stycket och den andel stödrätter som ingår i de stödberättigande hektar som jordbrukaren deklarerade under 2015 i enlighet med artikel 72.1 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

Vid beräkningen av antalet stödberättigande hektar enligt första, andra och tredje styckena får medlemsstaterna besluta att inte inbegripa några arealer som upptas av permanenta grödor, permanent gräsmark belägen i områden med svåra klimatförhållanden enligt artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 eller arealer som anses utgöra permanent gräsmark i enlighet med artikel 4.2 andra stycket i samma förordning.

Medlemsstater som utnyttjar möjligheten enligt artikel 23 i förordning (EU) nr 1307/2013 att tillämpa ordningen för grundstöd på regional nivå, kan basera den beräkningsmetod som avses i andra stycket på det totala antal som tilldelas/deklareras under 2015 i den aktuella regionen.

Vid fastställandet av tröskelvärdet i första stycket ska mark som förvärvats eller arrenderats av jordbrukaren efter den 19 oktober 2011 inte beaktas.

Underavsnitt 4

Genomförande i medlemsstater som tillämpar artikel 21.3 i förordning (EU) nr 1307/2013

Artikel 32

Genomförande i medlemsstater som tillämpar artikel 21.3 i förordning (EU) nr 1307/2013

Om inte annat anges i detta underavsnitt, ska bestämmelserna i detta avsnitt tillämpas på medlemsstater som tillämpar artikel 21.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Artikel 33

Tillämpning av artikel 21.4 i förordning (EU) nr 1307/2013

Vid fastställandet av vilka stödrätter som ska upphöra att gälla i enlighet med artikel 21.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska sådana stödrätter som har det lägsta värdet prioriteras.

Om stödrätterna har samma värde ska antalet ägda stödrätter och antalet hyrda stödrätter minskas i samma grad.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa första och andra styckena på regional nivå.

▼B

Artikel 34

Fastställande av värdet på stödrätter enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 1307/2013 för medlemsstater som tillämpar artikel 21.3 i den förordningen

För att fastställa ingångsenhetsvärdet på stödrätter får medlemsstater som tillämpar artikel 21.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 justera stödbeloppet för 2014 enligt vad som avses i artikel 26.5 i den förordningen genom att, före minskningar och uteslutningar, dra av det belopp som följer av stödrätter som har upphört att gälla enligt artikel 21.4 i förordning (EU) nr 1307/2013.

AVSNITT 2

Systemet för enhetlig arealersättning

Artikel 35

Stödberättigande hektar i medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning

Vid tillämpning av systemet för enhetlig arealersättning enligt avdelning III kapitel 1 avsnitt 4 i förordning (EU) nr 1307/2013, inklusive alla hänvisningar i förordning (EU) nr 1307/2013 till stödberättigande hektar som deklarerats inom ramen för det systemet, ska endast de stödberättigande hektar beaktas som fastställts enligt artikel 2.1 andra stycket punkt 23 a i delegerad förordning (EU) nr 640/2014.

Artikel 36

Tillämpning av artikel 36.3 i förordning (EU) nr 1307/2013

1. Vid tillämpning av differentiering av enhetlig arealersättning i enlighet med artikel 36.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska följande regler gälla:

a) Hänvisningen till de särskilda stödåtgärder som föreskrivs i artikel 68.1 a, b och c i förordning (EG) nr 73/2009 ska inte påverka möjligheten för medlemsstaterna att beakta endast en eller flera åtgärder som genomförs inom ramen för dessa särskilda stödåtgärder.

b) Medlemsstaterna kan, i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, besluta om vilken stödnivå som ska beaktas för en eller flera av de ordningar som tillämpas av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 36.3 andra stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 och, i tillämpliga fall, med tredje stycket i den bestämmelsen. När stöd som beviljas i enlighet med relevant stödordning under 2014 beaktas, får det belopp som används för att differentiera stödet enligt systemet för enhetlig arealersättning inte vara högre än det motsvarande belopp som beviljas en enskild jordbrukare enligt ett sådant program under 2014.

c) När stöd som beviljats i enlighet med artikel 68.1 c och artiklarna 126, 127 och 129 i förordning (EG) nr 73/2009 beaktas, får differentieringen inte äventyra den frikopplade karaktären hos dessa system.

▼B

En sådan differentiering ska vara tillgänglig för jordbrukare som under 2014 mottog det stöd som avses i artikel 36.3 andra, tredje eller fjärde styckena i förordning (EU) nr 1307/2013. Beloppet per hektar ska fastställas varje år genom att det belopp som används för att differentiera det stöd enligt systemet för enhetlig arealsersättning som är tillgängligt för varje jordbrukare divideras med det antal stödberättigande hektar som deklarerats av jordbrukaren i enlighet med artikel 72.1 första stycket led a i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. Om stödbeloppet inom ramen för en eller flera av stödordningarna enligt artikel 36.3 andra stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 avseende kalenderåret 2014 är lägre än motsvarande belopp under det år som föregår det år som påverkas av force majeure eller exceptionella omständigheter, ska medlemsstaten beakta stöd som beviljats inom ramen för de berörda stödordningarna det år som föregår de år som påverkas av force majeure eller exceptionella omständigheter.

Medlemsstaterna får besluta att begränsa tillämpningen av första stycket till fall där direktstöden för 2014 är lägre än en viss procentsats av de motsvarande beloppen för det år som föregår det år som berörs av force majeure eller exceptionella omständigheter. Denna procentsats får inte vara lägre än 85 %.

3. Medlemsstaterna får besluta att det vid faktiskt eller förtida arv ska vara möjligt för den jordbrukare som ärvde företaget att tillämpa differentiering av stödet enligt systemet för enhetlig arealersättning, på villkor att jordbrukaren är berättigad till stöd enligt det systemet.

Artikel 37

Produktion av hampa inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning

Artikel 9 ska gälla i tillämpliga delar avseende systemet för enhetlig arealersättning.

KAPITEL 3

MILJÖANPASSNING

AVSNITT 1

Likvärdighet

Artikel 38

Krav på nationella eller regionala certifieringssystem

1. De medlemsstater som beslutar att genomföra likvärdiga metoder enligt artikel 43.3 b i förordning (EU) nr 1307/2013 ska utnämna en eller flera offentliga eller privata certifieringsmyndigheter, som ska

▼B

intyga att jordbrukare använder metoder på sina jordbruksföretag som är förenliga med artikel 43.3 i den förordningen.

2. Offentliga eller privata certifieringsmyndigheter ska uppfylla följande villkor:

a) De ska ha den kunskap, utrustning och infrastruktur som krävs för att utföra certifieringsuppgiften.

b) De ska ha en tillräckligt stor välkvalificerad och erfaren personal.

c) De ska vara opartiska och inte ha några intressekonflikter i samband med utövandet av certifieringsuppgiften.

Privata certifieringsmyndigheter ska ackrediteras i enlighet med EN ISO/IEC 17021 (Krav på organ som reviderar och certifierar ledningssystem) eller EN ISO/IEC 17065 (Bedömning av överensstämmelse – Krav för organ som certifierar produkter, processer och tjänster) inom sektorn för jordbruksproduktion. Ackreditering ska bara få utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i en medlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ([1]).

3. Utnämningen av en offentlig eller privat certifieringsmyndighet ska återkallas när denna inte längre uppfyller villkoren för sin utnämning enligt punkt 2.

Artikel 39

Beräkning av det belopp som avses i artikel 28.6 i förordning (EU) nr 1305/2013

1. För de jordbrukare som beslutar att som likvärdiga metoder enligt artikel 43.3 a i förordning (EU) nr 1307/2013 använda de metoder som avses i avsnitt I punkterna 3 och 4 och avsnitt III punkt 7 i bilaga IX till samma förordning och alla ytterligare likvärdiga metoder som läggs till i den bilagan, för vilka en separat beräkning behövs för att undvika dubbelfinansiering, ska medlemsstaterna från stödbeloppet per hektar beräknat enligt artikel 28.6 i förordning (EU) nr 1305/2013 dra av ett belopp motsvarande en tredjedel av det genomsnittliga miljöanpassningsstödet per hektar i den berörda medlemsstaten eller regionen för varje miljöanpassningsmetod som den använda metoden är likvärdig med.

Det genomsnittliga miljöanpassningsstödet per hektar i den berörda medlemsstaten eller regionen ska beräknas på grundval av en procentandel enligt artikel 47.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 av genomsnittet av de nationella tak för åren 2015–2019 som anges i bilaga II till den förordningen och det antal stödberättigande hektar som deklareras under 2015 i enlighet med artikel 33 eller 36 i förordning (EU) nr 1307/2013. De medlemsstater som beslutar att genomföra de metoder

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

▼B

som avses i första stycket redan under 2015 får, i enlighet med artikel 34.2 i förordning (EG) nr 73/2009, uppskatta det antal stödberättigande hektar som deklareras under 2015 på grundval av de deklarationer som lämnats in 2014.

2. Genom undantag från punkt 1 får de medlemsstater som beslutar att tillämpa artikel 43.9 tredje stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 göra det avdrag som avses i punkt 1 i den här artikeln på individuell basis med ett belopp motsvarande en tredjedel av det genomsnittliga miljöanpassningsstödet per hektar till den berörda jordbrukaren.

Det genomsnittliga miljöanpassningsstödet till jordbrukaren ska beräknas på grundval av genomsnittet av det individuella stöd som beräknas i enlighet med artikel 43.9 tredje och fjärde stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 för åren 2015–2019 och det antal stödberättigande hektar som under 2015 deklareras av jordbrukaren i enlighet med artikel 33 i den förordningen.

AVSNITT 2

Diversifiering av grödor

Artikel 40

Beräkning av andelar olika grödor för diversifiering av grödor

1. Vid beräkningen av andelarna olika grödor enligt artikel 44.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den tidsperiod som ska beaktas vara den mest relevanta delen av odlingsperioden, med beaktande av traditionella odlingsmetoder i ett nationellt sammanhang.

Medlemsstaterna ska informera jordbrukare om den perioden i god tid. Varje hektar inom jordbruksföretagets totala åkermark ska beaktas endast en gång under ett ansökningsår vid beräkningen av andelarna olika grödor.

2. Vid beräkningen av andelarna olika grödor får den areal som täcks av en gröda inkludera landskapselement som ingår i den stödberättigande arealen i enlighet med artikel 9 i delgerad förordning (EU) nr 640/2014.

3. På en areal där blandad vegetabilieproduktion tillämpas genom samtidig odling av minst två olika grödor i skilda rader ska varje gröda räknas som en skild gröda om den täcker minst 25 % av den arealen. Den areal som täcks av skilda grödor ska beräknas genom att arealen med blandad vegetabilieproduktion divideras med det antal grödor som täcker minst 25 % av den arealen, oavsett den faktiska andelen för en gröda på den arealen.

På arealer där blandad vegetabilieproduktion tillämpas genom odling av en huvudgröda som är insådd med en andra gröda ska arealen betraktas som täckt med endast huvudgrödan.

▼B

Arealer där en fröblandning sås ska, oberoende av de specifika grödor som ingår i blandningen, betraktas som täckta med en enda gröda. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44.4 d i förordning (EU) nr 1307/2013 ska en sådan enda gröda benämnas *blandad gröda*. När det kan fastställas att de arter som ingår i olika fröblandningar skiljer sig från varandra får medlemsstaterna betrakta dessa olika fröblandningar som olika enda grödor, förutsatt att dessa olika fröblandningar inte används för den gröda som avses i artikel 44.4 d i förordning (EU) nr 1307/2013.

AVSNITT 3

Permanent gräsmark

Artikel 41

Ram för att utse ytterligare miljömässigt känsliga områden som utgörs av permanent gräsmark utanför Natura 2000-områden

Miljömässigt känsliga områden som utgörs av permanent gräsmark enligt artikel 45.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 och som är belägna utanför de områden som omfattas av direktiv 92/43/EEG eller direktiv 2009/147/EG ska utses på grundval av ett eller flera av följande kriterier:

a) De täcker organiska jordar med en hög procentandel organiskt kol, såsom torvmark eller våtmarker.

b) Det förekommer livsmiljöer som förtecknas i bilaga I till direktiv 92/43/EEG eller som skyddas enligt nationell lagstiftning.

c) Det förekommer växtarter som förtecknas i bilaga II till direktiv 92/43/EEG eller som skyddas enligt nationell lagstiftning.

d) De är av stor betydelse för vilda fågelarter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2009/147/EG.

e) De är av stor betydelse för vilda djurarter som skyddas enligt direktiv 92/43/EEG eller enligt nationell lagstiftning.

f) De täcker permanent gräsmark med högt naturvärde enligt en definition baserad på objektiva kriterier som medlemsstaten ska fastställa.

g) De täcker jordar med hög erosionsrisk.

h) De är belägna i ett känsligt område som utsetts inom ramen för en förvaltningsplan för avrinningsdistrikt enligt direktiv 2000/60/EG.

▼B

Medlemsstaterna får varje år besluta att lägga till nya utsedda områden och ska informera de berörda jordbrukarna om det beslutet i god tid.

Artikel 42

Återställning om skyldigheten avseende miljömässigt känsliga områden som utgörs av permanent gräsmark inte fullgörs

Om en jordbrukare har ställt om eller plöjt permanent gräsmark som omfattas av skyldigheten i artikel 45.1 tredje stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den berörda medlemsstaten, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG ([1]), föreskriva en skyldighet att återställa arealen till permanent gräsmark och får, från fall till fall, utfärda exakta instruktioner till den berörda jordbrukaren om hur den orsakade miljöskadan ska avhjälpas för att återställa den miljömässigt känsliga statusen.

När det har fastställts att skyldigheten inte har fullgjorts ska jordbrukaren utan dröjsmål informeras om återställningsskyldigheten och om den dag före vilken skyldigheten ska vara fullgjord. Dagen får inte infalla senare än sista dag för inlämning av den samlade ansökan för det påföljande året eller, i fråga om Sverige och Finland, den 30 juni påföljande år.

Genom undantag från artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den återställda marken betraktas som permanent gräsmark från och med återställningens första dag och vara föremål för den skyldighet som avses i artikel 45.1 tredje stycket i förordning (EU) nr 1307/2013.

Artikel 43

Beräkning av andelen permanent gräsmark

1. Arealer som deklareras av jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare enligt avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013 samt de enheter inom ett jordbruksföretag som används för ekologisk produktion i enlighet med artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 834/2007 ([2]) ska inte ingå i den andel arealer som utgörs av permanent gräsmark i förhållande till den totala jordbruksarealen och den referensandel som avses i artikel 45.2 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Arealer som en jordbrukare deklarerat under 2012 som permanent betesmark som har ställts om till mark med annan användning får dras av vid beräkningen av arealer som utgörs av permanent gräsmark i enlighet med artikel 45.2 andra stycket a i förordning (EU) nr 1307/2013, upp till det antal hektar permanent betesmark eller permanent gräsmark som jordbrukaren etablerat efter 2012 och deklarerat under 2015 på nationell, regional eller subregional nivå eller jordbruksföretagsnivå, förutsatt att de befintliga regler för bibehållande av permanent betesmark som anges i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 73/2009 och i artikel 93.3 i förordning (EU) nr 1306/2013 har iakttagits.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

▼B

Vid beräkningen av det antal hektar permanent betesmark eller permanent gräsmark etablerad efter 2012 som avses i första stycket ska bara de hektar permanent betesmark eller permanent gräsmark på en jordbruksareal som deklarerats under 2012, 2013 eller 2014 i enlighet med artikel 34.2 i förordning (EG) nr 73/2009 beaktas.

3. Medlemsstaterna ska anpassa referensandelen om de bedömer att det finns en betydande inverkan på andelens utveckling till följd av i synnerhet en förändring av arealen under ekologisk produktion eller av populationen av deltagare i ordningen för småbrukare. I dessa fall ska medlemsstaterna informera kommissionen utan dröjsmål om den anpassning som gjorts och motiveringen till denna.

Artikel 44

Bibehållande av andelen permanent gräsmark

1. Medlemsstaterna får föreskriva en individuell skyldighet för jordbrukare att inte ställa om arealer som utgörs av permanent gräsmark utan ett individuellt förhandstillstånd. De berörda jordbrukarna ska informeras om den skyldigheten utan dröjsmål och under alla omständigheter före den 15 november det år då den berörda medlemsstaten fastställer skyldigheten. Denna skyldighet ska endast gälla jordbrukare som är föremål för skyldigheterna enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 när det gäller arealer som utgörs av permanent gräsmark som inte omfattas av artikel 45.1 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Vid utfärdandet av tillstånd får objektiva och icke-diskriminerande kriterier tillämpas, inbegripet miljömässiga kriterier. Om tillståndet enligt första stycket är förenat med villkoret att en annan areal med motsvarande antal hektar etableras som permanent gräsmark, ska den arealen, genom undantag från artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013, betraktas som permanent gräsmark från och med den första omställningsdagen. Sådana arealer ska användas för odling av gräs eller annat örtartat foder under minst fem på varandra följande år från omställningsdagen eller, om medlemsstaten så beslutar och om jordbrukarna ställer om arealer som redan används till att odla gräs och annat örtartat foder till arealer som utgörs av permanent gräsmark, under de återstående antal år som krävs för att uppnå de fem på varandra följande åren.

2. Om det fastställs att den andel som avses i artikel 45.2 första stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 har minskat med mer än 5 % i förhållande till referensandelen i samma artikel, ska den berörda medlemsstaten föreskriva en skyldighet att återställa arealer till arealer som utgörs av permanent gräsmark och regler för undvikande av ny omställning av arealer som utgörs av permanent gräsmark.

Medlemsstaterna ska besluta vilka jordbrukare som ska vara föremål för återställningsskyldigheten bland jordbrukare som

a) är föremål för skyldigheterna enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 när det gäller arealer som utgörs av permanent gräsmark som inte omfattas av artikel 45.1 i samma förordning, och

▼B

b) på grundval av de ansökningar som har lämnats in i enlighet med artikel 72 i förordning (EU) nr 1306/2013 eller artikel 19 i förordning (EG) nr 73/2009 under de två föregående kalenderåren eller, i fråga om 2015, under de tre föregående kalenderåren, förfogar över jordbruksarealer som ställts om från arealer som utgörs av permanent gräsmark eller permanent betesmark till arealer med annan användning.

Om de perioder som avses i andra stycket b inbegriper kalenderår före 2015, ska skyldigheten att återställa också gälla för arealer som ställdes om till arealer med annan användning från permanent betesmark som var föremål för den skyldighet som avses i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 73/2009 eller artikel 93.3 i förordning (EU) nr 1306/2013.

När medlemsstaterna fastställer vilka jordbrukare som ska återställa arealer till arealer som utgörs av permanent gräsmark ska de först fastställa den skyldigheten för jordbrukare som förfogar över en areal som ställts om från en areal som utgörs av permanent gräsmark eller permanent betesmark till en areal med annan användning i strid med kravet på tillstånd, i tillämpliga fall, enligt punkt 1 i denna artikel eller artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1122/2009. Dessa jordbrukare ska återställa hela den omställda arealen.

3. Om tillämpningen av punkt 2 fjärde stycket inte leder till en ökning av den andel som avses i artikel 45.2 första stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 över tröskeln på 5 % ska medlemsstaterna föreskriva att jordbrukare som förfogar över en areal som ställts om från en areal som utgörs av permanent gräsmark eller permanent betesmark till en areal med annan användning under de perioder som avses i punkt 2 andra stycket b i denna artikel även ska återställa en procentandel av den omställda arealen till arealer som utgörs av permanent gräsmark eller etablera en annan areal som motsvarar denna procentsats som areal som utgörs av permanent gräsmark. Procentandelen ska beräknas på grundval av den areal som jordbrukaren ställde om under de perioder som avses i punkt 2 andra stycket b i denna artikel och den areal som krävs för att öka den andel som avses i artikel 45.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 över tröskeln på 5 %.

Vid beräkningen av den procentandel som avses i första stycket får medlemsstaterna från den areal som jordbrukaren ställt om utesluta de arealer som blivit permanent gräsmark efter den 31 december 2015, förutsatt att de utför administrativa korskontroller av de arealer permanent gräsmark som årligen deklarerats i den geospatiala stödansökan med hjälp av ett geografiskt snitt med den areal som under 2015 deklarerats som permanent betesmark och som registrerats i identifieringssystemet för jordbruksskiften och förutsatt att dessa arealer som utgörs av permanent gräsmark inte etablerats till följd av en skyldighet att återställa eller etablera en areal som utgörs av permanent gräsmark enligt punkt 2 eller denna punkt. Om en sådan uteslutning inte gör det möjligt att öka den andel som avses i artikel 45.2 första stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 till en nivå över tröskeln på 5 % får dock medlemsstaterna inte utesluta de arealerna.

▼B

Arealer som utgörs av permanent gräsmark eller permanent betesmark och som jordbrukare anlägger inom ramen för åtaganden i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ([1]) och förordning (EU) nr 1305/2013 ska inte beaktas i den areal som jordbrukaren ställer om vid beräkningen av procentandelen enligt första stycket.

Jordbrukarna ska utan dröjsmål informeras om den individuella återställningsskyldigheten och reglerna för undvikande av ny omställning av arealer som utgörs av permanent gräsmark, och under alla omständigheter före den 31 december det år då minskningen på mer än 5 % fastställs. Återställningsskyldigheten ska vara fullgjord senast sista dagen för inlämning av den samlade ansökan för det påföljande året eller, i fråga om Sverige och Finland, den 30 juni påföljande år.

Genom undantag från artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013 ska arealer som återställs till eller som etableras som arealer som utgörs av permanent gräsmark betraktas som permanent gräsmark från och med återställningens eller etableringens första dag. Sådana arealer ska användas för odling av gräs eller annat örtartat foder under minst fem på varandra följande år från omställningsdagen eller, om medlemsstaten så beslutar och om jordbrukarna ställer om arealer som redan används till att odla gräs och annat örtartat foder till arealer som utgörs av permanent gräsmark, under de återstående antal år som krävs för att uppnå de fem på varandra följande åren.

AVSNITT 4

Arealer med ekologiskt fokus

Artikel 45

Ytterligare kriterier för typer av arealer med ekologiskt fokus

1. Vid bedömning av huruvida de typer av arealer som förtecknas i artikel 46.2 första stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 kan betecknas som arealer med ekologiskt fokus ska punkterna 2–11 i den här artikeln tillämpas.

2. På mark som ligger i träda ska det inte förekomma någon jordbruksproduktion. Genom undantag från artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013 ska mark som ligger i träda under mer än fem år för att uppfylla kravet avseende arealer med ekologiskt fokus förbli åkermark.

3. Terrasser ska utgöras av terrasser som skyddas enligt GAEC 7 i enlighet med bilaga II till förordning (EU) nr 1306/2013 samt andra terrasser. Medlemsstaterna får besluta att enbart terrasser som skyddas enligt GAEC 7 ska betraktas som arealer med ekologiskt fokus. De medlemsstater som beslutar att även andra typer av terrasser ska betraktas som arealer med ekologiskt fokus ska fastställa kriterier för dessa terrasser, däribland deras minimihöjd, på grundval av nationella eller regionala särdrag.

4. Landskapselement ska vara sådana element som jordbrukare förfogar över och som skyddas enligt GAEC 7, SMR 2 eller SMR 3 i enlighet med bilaga II till förordning (EU) nr 1306/2013 samt följande element:

a) Häckar eller skogsremsor med en bredd av upp till 10 meter.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.)

▼B

b) Isolerade träd med en krondiameter på minst 4 meter.

c) Träd på rad med en krondiameter på minst 4 meter. Utrymmet mellan kronorna får inte överskrida 5 meter.

d) Träd i grupp som förbinds med överlappande krontäcken och skogsdungar på, i båda fallen, högst 0,3 ha.

e) Åkerrenar med en bredd av 1–20 meter där det inte förekommer jordbruksproduktion.

f) Dammar på högst 0,1 ha. Reservoarer av betong eller plast ska inte betraktas som arealer med ekologiskt fokus.

g) Diken med en bredd av högst 6 meter, däribland öppna vattendrag för konstbevattnings- eller dräneringsändamål. Kanaler med murar av betong ska inte betraktas som arealer med ekologiskt fokus.

h) Traditionella stenmurar.

Medlemsstaterna får i vederbörligen motiverade fall besluta att begränsa urvalet av landskapselement till de element som skyddas enligt GAEC 7, SMR 2 eller SMR 3 i enlighet med bilaga II till förordning (EU) nr 1306/2013 och/eller till ett eller flera av de element som förtecknas i första stycket a–h.

För tillämpning av första stycket b och c får medlemsstaterna inkludera träd som de erkänner som värdefulla landskapselement och som har en krondiameter på mindre än 4 meter.

För tillämpning av första stycket e får medlemsstaterna fastställa en lägre högsta bredd.

För tillämpning av första stycket f får medlemsstaterna fastställa en minimistorlek på dammar och att en remsa med strandnära växtlighet längs vattnet med en bredd av upp till 10 meter ska räknas med i dammens storlek. De får fastställa kriterier för att säkerställa att dammar har ett naturvärde, där den roll som naturliga dammar spelar för bevarandet av habitat och arter beaktas.

För tillämpning av första stycket h ska medlemsstaterna fastställa minimikriterier utifrån nationella eller regionala särdrag, inbegripet gränser för höjd- och breddmått.

5. Buffertområden ska innefatta buffertområden längs vattendrag som krävs enligt GAEC 1, SMR 1 eller SMR 10 i enlighet med bilaga II till förordning (EU) nr 1306/2013 samt andra buffertområden. Medlemsstaterna ska fastställa minimibredden för dessa andra typer av buffertområden, som dock inte får underskrida 1 meter. De ska vara belägna på eller intill åkermark och så att deras långsidor är parallella med randen på ett vattendrag eller en vattenförekomst. Längs vattendrag

▼B

kan de innefatta remsor med strandnära växtlighet med en bredd av upp till 10 meter. På buffertområden får ingen jordbruksproduktion förekomma. Genom undantag från kravet på avsaknad av produktion får medlemsstaterna tillåta bete eller mejning, förutsatt att buffertområdet kan särskiljas från angränsande jordbruksmark.

6. Trädjordbrukshektar ska betraktas som åkermark som berättigar till stöd enligt den ordning för grundstöd eller det system för enhetlig arealersättning som avses i avdelning III kapitel 1 i förordning (EU) nr 1307/2013 och som uppfyller de villkor enligt vilka stöd enligt artikel 44 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 23 i förordning (EU) nr 1305/2013 beviljas eller har beviljats.

7. När det gäller remsor med stödberättigande hektar längs skogsbryn kan medlemsstaterna besluta antingen att tillåta jordbruksproduktion eller uppställa ett krav på frånvaro av jordbruksproduktion, eller föreskriva båda möjligheterna för jordbrukarna. Om medlemsstaterna beslutar att inte tillåta jordbruksproduktion kan de, genom undantag från kravet på frånvaro av jordbruksproduktion, tillåta bete eller avverkning under förutsättning att remsan förblir urskiljbar från angränsande jordbruksmark. Minimibredden för dessa remsor ska fastställas av medlemsstaten, men ska inte vara under 1 meter. Maximibredden ska vara 10 meter.

8. När det gäller arealer med skottskog med kort omloppstid där inga mineralgödselmedel eller växtskyddsmedel används ska medlemsstaterna fastställa en förteckning över arter som får användas för detta ändamål, genom att ur den förteckning som upprättats enligt artikel 4.2 c i förordning (EU) nr 1307/2013 välja ut de arter som är mest lämpliga ur ett ekologiskt perspektiv och därigenom utesluta arter som uppenbart inte är inhemska. Medlemsstaterna ska också fastställa kraven angående användning av mineralgödselmedel och växtskyddsmedel mot bakgrund av målet för arealer med ekologiskt fokus, särskilt för att skydda och förbättra den biologiska mångfalden.

9. Arealer med fånggrödor eller växttäcke ska innefatta sådana arealer som etablerats enligt kraven i SMR 1 i enlighet med bilaga II till förordning (EU) nr 1306/2013 och andra arealer med fånggrödor eller växttäcke, förutsatt att de etablerats genom sådd av en blandning av arter av grödor eller genom insådd av gräs i huvudgrödan. Medlemsstaterna ska upprätta förteckningen över de blandningar av arter av grödor som ska användas och perioden för sådd av fånggrödor eller växttäcke, och kan fastställa ytterligare villkor vad gäller produktionsmetoder. Den period som fastställs av medlemsstaterna får inte utsträckas längre än den 1 oktober.

Arealer med fånggrödor eller växttäcke ska inte innefatta arealer under höstgrödor som normalt sås på hösten för skörd eller bete. De ska inte heller innefatta de arealer som täcks av likvärdiga metoder enligt avsnitt I punkterna 3 och 4 i bilaga IX till förordning (EU) nr 1307/2013 vilka genomförs med hjälp av åtaganden enligt artikel 43.3 a i samma förordning.

10. På arealer med kvävefixerande grödor ska jordbrukare odla sådana kvävefixerande grödor som är upptagna i en av medlemsstaten fastställd förteckning. Denna förteckning ska innehålla de kvävefixerande grödor som enligt medlemsstatens bedömning bidrar till målet att förbättra den biologiska mångfalden. Dessa grödor ska föreligga under växtodlingssäsongen. Medlemsstaterna ska fastställa regler om

▼B

var kvävefixerande grödor som motsvarar kraven för arealer med ekologiskt fokus kan odlas. Dessa regler ska beakta behovet att uppnå målen med direktiven 91/676/EEG och 2000/60/EG och med tanke på de kvävefixerande grödornas potential att höja risken för kväveutlakning under hösten. Medlemsstaterna kan fastställa ytterligare villkor i synnerhet vad gäller produktionsmetoder.

Arealer med kvävefixerande grödor ska inte innefatta de arealer som täcks av likvärdiga metoder enligt avsnitt I punkterna 3 och 4 i bilaga IX till förordning (EU) nr 1307/2013 vilka genomförs med hjälp av åtaganden enligt artikel 43.3 a i samma förordning.

11. En jordbrukare kan endast deklarera samma areal eller landskapselement en gång under ett ansökningsår med avseende på syftet att uppfylla kravet gällande arealer med ekologiskt fokus.

Artikel 46

Regler för regionalt genomförande av arealer med ekologiskt fokus

1. De medlemsstater som väljer ett regionalt genomförande enligt artikel 46.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska fastställa regioner för detta. Regionerna ska utgöras av samlade och enhetliga geografiska områden med liknande jordbruks- och miljöförutsättningar. För detta ändamål ska enhetlighet avse jordmånstyp, höjd och förekomst av naturområden och delvis orörda naturområden.

2. Inom de på detta sätt fastställda regionerna ska medlemsstaterna utse de arealer där upp till hälften av procentandelarna för kraven på arealer med ekologiskt fokus måste genomföras.

3. För de på detta sätt fastställda arealerna ska medlemsstaterna föreskriva särskilda skyldigheter för deltagande jordbrukare eller grupper av jordbrukare. Dessa skyldigheter ska säkerställa att arealerna med ekologiskt fokus blir sammanhängande och gränsar till varandra. Skyldigheterna för deltagande jordbrukare eller jordbrukargrupper ska innefatta ett krav på att för varje deltagande jordbrukare ska minst 50 % av den areal som omfattas av skyldigheten enligt artikel 46.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 vara belägen på dennes jordbruksföretags mark inom regionen och i enlighet med artikel 46.2 andra stycket i den förordningen.

4. Skyldigheterna för deltagande jordbrukare eller jordbrukargrupper ska säkerställa att de sammanhängande arealer med ekologiskt fokus som avses i punkt 3 består av en eller flera av de arealer som avses i artikel 46.2 första stycket a, c, d och h i förordning (EU) nr 1307/2013.

5. När medlemsstaterna utser arealer och föreskriver skyldigheter enligt punkterna 2 och 3 ska de i tillämpliga fall beakta befintliga nationella eller regionala strategier för biologisk mångfald och/eller strategier avseende begränsning av samt anpassning till klimatförändringar, förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt eller behov som identifierats i

▼B

syfte att garantera att Natura 2000-nätet enligt artikel 10 i direktiv 92/43/EEG är ekologiskt sammanhängande eller för att bidra till genomförandet av strategin för grön infrastruktur.

6. Innan de föreskriver skyldigheter för jordbrukare ska medlemsstaterna samråda med berörda jordbrukare eller jordbrukargrupper och andra relevanta intressenter. Efter detta samråd ska medlemsstaterna fastställa en slutlig detaljerad plan för det regionala genomförandet och informera de intressenter som deltog i samrådet och berörda jordbrukare eller jordbrukargrupper om denna plan, inbegripet vilka arealer som utsetts, skyldigheterna för deltagande jordbrukare eller jordbrukargrupper och särskilt den exakta procentandel som varje individuell jordbrukare måste genomföra på sitt eget jordbruksföretag. Medlemsstaterna ska skicka dessa uppgifter till jordbrukarna senast den 30 juni året före det år då det regionala genomförandet kommer att tillämpas eller, för det första år då denna förordning tillämpas, i god tid så att jordbrukarna kan skicka en relevant ansökan.

Utan att det påverkar det stöd till jordbrukare som avses i artikel 43.9 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska medlemsstaterna se till att arrangemang ingås i fråga om ekonomiska ersättningar mellan jordbrukare och om administrativa sanktioner när kravet avseende sammanhängande arealer med ekologiskt fokus inte efterlevs.

Artikel 47

Regler för gemensamt genomförande och de kriterier som jordbruksföretag ska uppfylla för att anses ligga nära varandra

1. De medlemsstater som beslutar att tillåta ett gemensamt genomförande enligt artikel 46.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska fastställa de kriterier som ska uppfyllas av jordbruksföretag som ska anses ligga nära varandra, på grundval av ett av följande krav:

a) Jordbrukare vars jordbruksföretag till 80 % ligger i samma kommun.

b) Jordbrukare vars jordbruksföretag till 80 % ligger inom ett område med en radie av ett visst antal kilometer som fastställs av medlemsstaten och som högst uppgår till 15 km.

2. De medlemsstater som väljer att utse de arealer där ett gemensamt genomförande är möjligt och väljer att införa skyldigheter för deltagande jordbrukare eller jordbrukargrupper ska beakta befintliga nationella eller regionala strategier för biologiska mångfald och/eller strategier avseende begränsning av samt anpassning till klimatförändringar, förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt eller behov som identifierats i syfte att garantera att Natura 2000-nätet enligt artikel 10 i direktiv 92/43/EEG är ekologiskt sammanhängande eller för att bidra till främjandet av grön infrastruktur.

3. Skyldigheterna för deltagande jordbrukare eller jordbrukargrupper enligt punkt 2 ska innefatta villkoret att de sammanhängande arealerna med ekologiskt fokus består av en eller flera av de arealer som avses i artikel 46.2 andra stycket a, c, d och h i förordning (EU) nr 1307/2013.

▼B

4. Jordbrukare som deltar i ett gemensamt genomförande ska ingå ett skriftligt avtal som innehåller uppgifter om interna arrangemang för ekonomisk ersättning och om administrativa sanktioner vid bristande efterlevnad av villkoren för den gemensamma arealen med ekologiskt fokus.

Artikel 48

Fastställande av storleksförhållandet mellan skogsmark och jordbruksmark

1. De medlemsstater som beslutar att genomföra artikel 46.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska fastställa den procentandel skog i förhållande till den totala markytan som avses i första stycket i den punkten på grundval av tillgängliga uppgifter från Eurostat. Uppgifter om skog ska bygga på den definition som används av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och ska utesluta annan trädbevuxen mark. Den totala markytan ska inte innefatta det område som täcks av inlandsvatten, inbegripet floder och sjöar.

2. Storleksförhållandet mellan skogsmark och jordbruksmark enligt artikel 46.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska beräknas på grundval av tillgängliga uppgifter från Eurostat. Om det inte finns några sådana tillgängliga uppgifter från Eurostat angående skogtäckt areal och jordbruksmark på den erforderliga skalan för att kunna bedöma andelen skog på en områdesnivå motsvarande LAU2-nivå eller en annan tydligt avgränsad enhet som omfattar ett samlat, tydligt och sammanhängande geografiskt område med likartade jordbruksförutsättningar, får andra uppgiftskällor användas.

Medlemsstaterna ska visa att de har använt aktuella och konsekventa uppgifter om skogtäckt areal och jordbruksmark som i möjligaste mån avspeglar den aktuella situationen.

3. De uppgifter och beräkningar som avses i punkterna 1 och 2 ska gälla i tre år. Efter denna treårsperiod ska de medlemsstater som beslutar att fortsätta att tillämpa undantaget enligt artikel 46.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 och att förlänga den treårsperioden göra en ny beräkning av storleksförhållandena enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln på grundval av senast tillgängliga uppgifter.

Om administrativa gränser ändras och detta påverkar storleksförhållandet enligt punkt 2 ska uppgifterna och beräkningarna bedömas på nytt och alla ändringar när det gäller tillämpningen av undantaget anmälas till kommissionen.

KAPITEL 4

STÖD TILL UNGA JORDBRUKARE

Artikel 49

Tillträde för juridiska personer till stödordningen för unga jordbrukare

1. Det årliga stöd till unga jordbrukare som avses i artikel 50.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska beviljas en juridisk person, oberoende av juridisk form, om följande villkor är uppfyllda:

▼B

a) Den juridiska personen är berättigad till stöd enligt ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning enligt avdelning III kapitel 1 i förordning (EU) nr 1307/2013 och har aktiverat stödrätter eller deklarerat stödberättigande hektar i enlighet med artikel 50.4 i den förordningen.

▼M2

b) En ung jordbrukare i den mening som avses i artikel 50.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 utövar faktisk och varaktig kontroll över den juridiska personen när det gäller beslut om ledning, ersättningar och ekonomiska risker under varje enskilt år som den juridiska personen ansöker om stöd enligt ordningen för unga jordbrukare. Om flera fysiska personer, som kan omfatta en eller flera personer som inte är unga jordbrukare, deltar i den juridiska personens kapital eller förvaltningen av den juridiska personen, ska de(n) unga jordbrukaren/jordbrukarna antingen ensam(ma) eller tillsammans med andra jordbrukare kunna utöva sådan faktisk och varaktig kontroll för varje år som den juridiska personen ansöker om stöd enligt ordningen för unga jordbrukare, med förbehåll för punkt 1a i denna artikel.

▼B

c) Minst en av de unga jordbrukare som uppfyller det villkor som anges i led b uppfyller de kriterier för stödberättigande som medlemsstaterna eventuellt har fastställt i enlighet med artikel 50.3 i förordning (EU) nr 1307/2013, såvida medlemsstaterna inte har beslutat att dessa kriterier ska tillämpas på alla sådana unga jordbrukare.

Om en annan juridisk person helt eller tillsammans med andra kontrollerar en juridisk person ska villkoren i första stycket b tillämpas på varje fysisk person som har kontroll över denna andra juridiska person.

▼M2

1a. Genom undantag från punkt 1 första stycket led b får medlemsstaterna besluta att den unga jordbrukaren från och med kalenderåret 2016 eller 2017 ensam ska utöva den faktiska och varaktiga kontroll som avses i den punkten. Ett sådant beslut ska fattas före ingången av ansökningsperioden för det första år för vilket beslutet ska gälla, och får endast fattas en gång. Inget sådant beslut ska vara möjligt efter den dag då ansökningsperioden för kalenderår 2017 inleds.

Om medlemsstaterna tillämpar det undantag som föreskrivs i första stycket, ska den period då den unga jordbrukaren i enlighet med punkt b i första stycket i punkt 1 i denna artikel utövade gemensam kontroll med andra jordbrukare under det kalenderår som föregår de kalenderår då undantaget tillämpas beaktas för att fastställa det startdatum som avses i artikel 50.2 a och 50.5 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Om medlemsstaterna tillämpar detta undantag ska de besluta huruvida de vill kräva att unga jordbrukare utövar ensam kontroll över de juridiska personer eller sammanslutningar av fysiska personer som redan har mottagit stöd enligt ordningen för unga jordbrukare under de(t) år som föregår det år för vilket undantaget tillämpas och där en eller flera unga jordbrukare utövade gemensam kontroll med jordbrukare som inte var unga jordbrukare.

▼B

2. Det stöd som avses i artikel 50.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska inte längre beviljas om ingen av de unga jordbrukare som uppfyller kriterierna i punkt 1 första stycket b och, i tillämpliga fall, punkt 1 första stycket c längre har kontroll över den juridiska personen.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska följande gälla:

a) Varje hänvisning i artikel 50.4–50.10 i förordning (EU) nr 1307/2013 till *jordbrukare* ska anses som en hänvisning till den juridiska person som avses i den här artikeln.

b) Hänvisningen i artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1307/2013 till den första ansökan inom ramen för ordningen för grundstöd eller systemet för enhetlig arealersättning ska anses som en hänvisning till den juridiska personens första ansökan om stöd inom ramen för stödet till unga jordbrukare.

c) Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i den här artikeln ska hänvisningen i artikel 50.5 andra meningen i förordning (EU) nr 1307/2013 till *etablering* anses som en hänvisning till etableringen av de unga jordbrukare som har kontroll över den juridiska personen i enlighet med punkt 1 första stycket b i den här artikeln.

4. Om flera unga jordbrukare enligt punkt 1 första stycket b har förvärvat kontroll över den juridiska personen vid olika tillfällen, ska det tidigaste förvärvet av kontroll anses vara den tidpunkt för etablering som avses i artikel 50.5 andra meningen i förordning (EU) nr 1307/2013.

Artikel 50

Tillträde för en grupp fysiska personer till stödordningen för unga jordbrukare

Artikel 49 ska i tillämpliga delar gälla i fråga om en grupp fysiska personer enligt artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1307/2013 för vilka kraven i artikel 49.1 a i den här förordningen är uppfyllda på gruppnivå.

KAPITEL 5

KOPPLAT STÖD

AVSNITT 1

Frivilligt kopplat stöd

Artikel 51

Definitioner

I detta avsnitt ska med *kopplade stödåtgärder* avses åtgärder för att genomföra det frivilliga kopplade stöd som avses i artikel 52.1 i förordning (EU) nr 1307/2013.

▼B

Artikel 52

Allmänna principer

1. De regioner som avses i artikel 52.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska anges av medlemsstaterna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex. jordbruksmässiga och socioekonomiska särdrag och regional jordbrukspotential eller institutionell eller administrativ struktur. Sådana regioner kan skilja sig från de regioner som fastställs inom ramen för andra stödordningar enligt förordning (EU) nr 1307/2013.

2. När medlemsstaterna anger de särskilda typer av jordbruk eller särskilda jordbrukssektorer som avses i artikel 52.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska de i synnerhet beakta relevanta produktionsstrukturer och produktionsvillkor i den berörda regionen eller sektorn.

3. Vid tillämpning av artikel 52.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska vissa typer av jordbruk eller vissa jordbrukssektorer anses ha *svårigheter* om det finns risk för nedläggning eller produktionsminskning på grund av bland annat svag lönsamhet i den verksamhet som bedrivs, vilket negativt påverkar den ekonomiska, sociala eller miljömässiga balansen i den berörda regionen eller sektorn.

Artikel 53

Villkor för beviljande av stöd

1. Medlemsstaterna ska fastställa kriterier för stödberättigande när det gäller kopplade stödåtgärder i överensstämmelse med regelverket i förordning (EU) nr 1307/2013 och villkoren i denna förordning.

2. De arealer, avkastningar och antal djur som avses i artikel 52.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska fastställas av medlemsstaterna på regional nivå eller sektorsnivå. De ska avspegla den högsta avkastning eller odlingsareal eller det högsta antal djur som uppnåtts i den berörda regionen eller sektorn under minst ett år av den femårsperiod som föregår året för det beslut som avses i artikel 53.1 i den förordningen.

Det årliga stödet ska uttryckas som stödbelopp per enhet. Det ska grundas på förhållandet mellan det belopp som fastställs för finansieringen av den åtgärd som anmälts enligt punkt 3 i i bilaga I till denna förordning och antingen den areal eller det antal djur som berättigar till stöd under det berörda året, eller den areal eller det antal djur som fastställts i enlighet med första stycket.

▼M2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 52.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 får medlemsstaterna för de stödbelopp per enhet som avses i andra stycket i denna punkt besluta att tillämpa differentierade belopp per enhet för vissa kategorier av jordbrukare eller på gårdsnivå, i syfte att ta hänsyn till stordriftsfördelar till följd av produktionsstrukturernas storlek i de berörda specifika typerna av jordbruk eller specifika

▼M2

jordbrukssektorerna, eller, om åtgärden är riktad till en region eller en hel sektor, i den berörda regionen eller sektorn. Artikel 67.1 i denna förordning ska i tillämpliga delar gälla för anmälan av sådana beslut.

▼B

3. Om de kopplade stödåtgärderna avser sådana oljeväxter som avses i bilagan till samförståndsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Förenta staterna om oljeväxter inom ramen för Gatt, får summan av de maximala arealer som omfattas av stöd och som anmälts av medlemsstaterna inte överstiga den maximala areal för hela unionen som fastställts för efterlevnad av unionens internationella åtaganden.

Om den maximala areal som anges i första stycket överskrids ska de berörda medlemsstaterna anpassa den areal som anmälts genom att tillämpa en nedsättningskoefficient som grundar sig på förhållandet mellan den tillåtna maximala arealen och den totala areal som anmälts för stöd till sådana oljeväxter enligt första stycket.

Kommissionen ska fastställa den nedsättningskoefficient som avses i andra stycket med hjälp av genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 71.2 eller 71.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.

4. Om de kopplade stödåtgärderna avser nötkreatur och/eller får och getter ska medlemsstaterna, som ett villkor för stödberättigande, ange de krav på identifiering och registrering av djur som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 ([1]) respektive rådets förordning (EG) nr 21/2004 ([2]).

▼M1

Utan att det påverkar andra villkor för stödberättigande ska ett djur dock även anses vara stödberättigande om de krav på identifiering och registrering som avses i första stycket är uppfyllda senast ett av medlemsstaten fastställt datum, vilket inte ska vara senare än

a) den första dagen av djurhållningsperioden, om en djurhållningsperiod tillämpas,

b) ett datum som valts på grundval av objektiva kriterier och som överensstämmer med den motsvarande åtgärd som anmälts i enlighet med bilaga I, om ingen djurhållningsperiod tillämpas.

Medlemsstaterna ska senast den 15 september 2015 underrätta kommissionen om de datum som avses i andra stycket.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).

▼B

5. Medlemsstaterna får inte bevilja arealbaserat kopplat stöd till områden som inte är stödberättigande arealer enligt artikel 32.2, 32.3 och 32.4 i förordning (EU) nr 1307/2013. Om medlemsstaterna beviljar kopplat stöd till hampa, ska villkoret i artikel 32.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 och artikel 9 i den här förordningen tillämpas.

▼M2

Artikel 53a

Överföring av medel mellan åtgärder

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i avsnitt 4 kapitel 1 i förordning (EU) nr 1307/2013 får medlemsstaterna för samma ansökningsår besluta att använda de belopp som anmälts i enlighet med punkt 3 i i bilaga I till denna förordning för finansiering av en eller flera andra stödåtgärder enligt avsnitt 4 kapitel 1 i förordning (EU) nr 1307/2013.

En överföring av medel mellan stödåtgärder får inte resultera i att en stödåtgärd som anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 54 i förordning (EU) nr 1307/2013 och artikel 67.1 och 67.2 i denna förordning blir ogiltig.

2. Om den areal eller det antal djur som berättigar till stöd inom ramen för frivilligt kopplat stöd under det berörda ansökningsåret motsvarar eller överstiger den kvantitativa begränsning som anmälts i enlighet med punkt 3 j i bilaga I till denna förordning, får inga överföringar av medel från andra stödåtgärder utnyttjas inom den stödåtgärden.

3. Om den areal eller det antal djur som berättigar till stöd inom ramen för frivilligt kopplat stöd under det berörda ansökningsåret är lägre jämfört med den kvantitativa begränsning som anmälts i enlighet med punkt 3 j i bilaga I till denna förordning ska en överföring av medel inte resultera i ett lägre belopp per enhet än förhållandet mellan det belopp som fastställts för finansieringen enligt punkt 3 i i den bilagan och den kvantitativa begränsningen.

4. Om medlemsstaterna beviljar kopplat stöd för proteingrödor samtidigt som man utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i artikel 53.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska överföringen av medel inte leda till att stödet för proteingrödor blir mindre än 2 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II till den förordningen.

5. Ett beslut om att överföra medel mellan olika stödåtgärder ska fattas före dagen för den första utbetalningen eller förskottsutbetalningen av frivilligt kopplat stöd till jordbrukare. När det gäller överföringar från och till åtgärder för vilka inga utbetalningar ännu gjorts kan sådana beslut fattas efter den dagen, men senast

a) den sista dagen i den månad då den första betalningen eller förskottsbetalningen av frivilligt kopplat stöd till jordbrukare görs,

▼M2

b) den 30 november om sådana betalningar eller förskottsbetalningar görs under perioden 16–31 oktober.

6. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har för avsikt att fatta ett beslut om att överföra medel mellan olika stödåtgärder ska informera jordbrukarna om alla eventuella överföringar före ansökningsperiodens start.

▼B

Artikel 54

Förenlighet och kumulering av stöd

1. Vid tillämpning av artikel 52.8 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska de åtgärder som föreskrivs i förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([1]) betraktas som ”andra unionsåtgärder och annan unionspolitik”.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa förenlighet mellan

a) kopplade stödåtgärder och åtgärder som genomförs i enlighet med andra unionsåtgärder och annan unionspolitik,

b) olika kopplade stödåtgärder, och

c) kopplade stödåtgärder och åtgärder som finansieras genom statligt stöd.

Medlemsstaterna ska säkerställa att kopplade stödåtgärder inte hindrar andra åtgärder enligt första stycket från att fungera väl.

▼M2

3. Om stöd enligt en viss kopplad stödåtgärd också kan beviljas enligt en annan kopplad stödåtgärd, eller enligt en åtgärd som genomförs enligt andra unionsåtgärder och annan unionspolitik, ska medlemsstaterna säkerställa att jordbrukaren kan få stöd för att uppnå det mål som avses i artikel 52.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 endast inom ramen för en av dessa åtgärder per sektor, region, specifik typ av jordbruk eller specifik jordbrukssektor som avses enligt artikel 52.3 i den förordningen.

▼B

Artikel 55

Kriterier för kommissionens godkännande

1. Vid tillämpning av artikel 55.1 a i förordning (EU) nr 1307/2013 ska en brist på alternativ anses föreligga om

a) ingen annan produktion än den som omfattas av kopplade stödåtgärder kan genomföras i den berörda regionen eller sektorn eller om en fortsättning av sådan produktion kräver stora förändringar i produktionsstrukturerna, eller

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

▼B

b) omställning till en annan produktion är kraftigt kringskuren på grund av bristande tillgång till mark eller infrastruktur anpassad till den produktionen eller på grund av betydande konsekutiva minskningar av antalet företag, av den investeringsnivå som behövs till följd av omställningen eller liknande skäl.

2. Vid tillämpning av artikel 55.1 b i förordning (EU) nr 1307/2013 ska det anses vara nödvändigt att förse den lokala bearbetningsindustrin med stabila leveranser när ett tillfälligt stopp i eller en minskning av produktionen i den berörda regionen eller sektorn väntas ha en negativ inverkan på verksamheten och därmed lönsamheten eller sysselsättningen i företag som befinner sig i ett senare led i förädlingskedjan och som till stor del är beroende av en sådan produktion, till exempel företag som bearbetar råvaror, slakterier eller företag inom livsmedelsindustrin. Sådana företag i senare led måste vara belägna i respektive region eller vara ytterst beroende av sektorn för sin fortsatta verksamhet.

3. Vid tillämpning av artikel 55.1 c i förordning (EU) nr 1307/2013 ska kontinuerliga störningar på den berörda marknaden anses föreligga när jordbrukare i den berörda regionen eller sektorn drabbas av ekonomiska förluster till följd av framför allt förorening, kontaminering eller kvalitetsförsämring av miljön kopplad till en specifik händelse med begränsad geografisk utsträckning.

4. Vid bedömningen av den stödnivå för kopplat stöd som kommer att följa av åtgärder som ska godkännas och som anmälts av medlemsstaten ska kommissionen ta hänsyn till nivån på de kopplade direktstöd som beviljats under minst ett år inom referensperioden 2010–2014 enligt artikel 53.4 i förordning (EU) nr 1307/2013.

AVSNITT 2

Grödspecifikt stöd för bomull

Artikel 56

Godkännande av jordbruksmark för bomullsproduktion

Medlemsstaterna ska fastställa objektiva kriterier för godkännande av jordbruksmark i enlighet med artikel 57.2 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Kriterierna ska vara grundade på en eller flera av följande faktorer:

a) De ekonomiska förhållandena inom jordbruket i de regioner som har en betydande bomullsproduktion.

b) Jordmåns- och klimatförhållandena i de berörda områdena.

c) Förvaltningen av bevattningsresurser.

d) Växtföljder och odlingstekniker som sannolikt är miljövänliga.

▼B

Artikel 57

Godkännande av sorter för sådd

Vid tillämpning av artikel 57.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska medlemsstaterna godkänna de sorter som registrerats i den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter, antagen genom direktiv 2002/53/EG, och som är anpassade till marknadsbehoven.

Artikel 58

Regler för stödberättigande

Sådd på de arealer som avses i artikel 57.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska ske enligt en lägsta planteringstäthet, som ska fastställas av den berörda medlemsstaten på grundval av jordmåns- och klimatförhållandena och, i tillämpliga fall, regionala särdrag.

Artikel 59

Jordbruksmetoder

Medlemsstaterna får fastställa särskilda bestämmelser för sådana jordbruksmetoder som krävs för att upprätthålla och skörda grödor under normala odlingsbetingelser.

Artikel 60

Godkännande av branschorganisationer

1. Varje år ska medlemsstaterna, för en period av ett år med start senast den 1 mars, godkänna en branschorganisation enligt artikel 59.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 som ansöker om att bli en sådan godkänd organisation och som

a) omfattar en sammanlagd areal på minst 4 000 ha, vilken fastställts av medlemsstaten och som uppfyller de kriterier för godkännande som fastställs i artikel 56 i denna förordning,

b) innefattar minst ett rensningsföretag, och

c) har antagit en intern arbetsordning, särskilt angående villkor för medlemskap och avgifter, i enlighet med nationella regler och unionsregler.

2. Om det konstateras att en godkänd branschorganisation inte uppfyller kriterierna för godkännande enligt punkt 1 ska medlemsstaten återkalla godkännandet, såvida inte åtgärder vidtas för att iaktta kriterierna. Medlemsstaten ska meddela branschorganisationen om den har planer på att återkalla godkännandet och samtidigt motivera varför. Medlemsstaten ska ge branschorganisationen möjlighet att lämna synpunkter under en angiven tidsperiod.

En jordbrukare som är medlem i en godkänd branschorganisation vars godkännande återkallas i enlighet med första stycket ska förlora rätten till det ökade stöd som anges i artikel 60.2 i förordning (EU) nr 1307/2013.

▼B

Artikel 61

Producenters skyldigheter

1. En producent får inte vara medlem i mer än en godkänd branschorganisation som avses i artikel 59.1 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. En producent som är medlem i en godkänd branschorganisation ska endast leverera sin bomull till ett rensningsföretag som tillhör samma organisation.

3. Producenternas medlemskap i en godkänd branschorganisation ska vara frivilligt.

KAPITEL 6

ANMÄLNINGAR

Artikel 62

Anmälningar rörande definitioner och tillhörande bestämmelser

Medlemsstaterna ska senast den 31 januari 2015 till kommissionen anmäla alla beslut som fattas i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1307/2013. Anmälan ska innehålla närmare uppgifter om besluten, motiveringen till besluten och de objektiva kriterier på grundval av vilka besluten har fattats.

Artikel 63

Anmälningar rörande nedsättningskoefficienten enligt artikel 32.5 i förordning (EU) nr 1307/2013

Medlemsstaterna ska senast den 31 januari 2015 till kommissionen anmäla alla beslut som fattas enligt artikel 8. Anmälan ska innehålla närmare uppgifter om besluten, motiveringen till besluten och de objektiva kriterier på grundval av vilka besluten har fattats.

Artikel 64

Anmälningar rörande grundstöd

1. Om en medlemsstat till kommissionen anmäler sina beslut enligt artiklarna 22.2, 22.3, 24.10, 29 och 40.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska anmälan innehålla närmare uppgifter om besluten. För beslut enligt artiklarna 24.10, 29 och 40.4 i den förordningen ska det i tillämpliga fall dessutom ingå en motivering.

Om en medlemsstat till kommissionen anmäler sina beslut enligt artikel 23.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska anmälan innehålla närmare uppgifter om besluten, motiveringen till besluten och de objektiva kriterier på grundval av vilka besluten har fattats, i synnerhet de kriterier

▼B

som använts för fastställande av regioner enligt artikel 23.1 i förordningen, de kriterier som använts för fördelning av de nationella taken mellan regioner enligt artikel 23.2 i förordningen och de kriterier som använts för årliga successiva ändringar enligt artikel 23.3 i förordningen.

2. Om en medlemsstat beslutar att utnyttja de möjligheter som föreskrivs i artiklarna 30.7, 30.11 b, 32.3 b, 32.5 och 36.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den, senast den 31 januari under det första tillämpningsåret för ett sådant beslut, till kommissionen anmäla närmare uppgifter om besluten samt motiveringen till besluten och, i tillämpliga fall, de objektiva kriterier på grundval av vilka besluten har fattats.

Om det beslut som avses i artikel 30.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 blir föremål för en översyn ska de uppgifter som avses i första stycket i den här punkten anmälas till kommissionen senast den 31 januari under det första tillämpningsåret för ett sådant beslut som setts över.

3. Om en medlemsstat beslutar att utnyttja den möjlighet som avses i artikel 34.3 och 34.4 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den anmäla sitt beslut till kommissionen senast den 31 januari under det första tillämpningsåret för beslutet.

4. Om en medlemsstat beslutar att utnyttja de möjligheter som föreskrivs i artiklarna 39.1 andra stycket, 40.2 och 40.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den, senast den 31 juli året före det första tillämpningsåret för ett sådant beslut, till kommissionen anmäla närmare uppgifter om samt motiveringen till besluten och, i tillämpliga fall, de objektiva kriterier på grundval av vilka besluten har fattats.

5. Om en medlemsstat beslutar att tillämpa det system för enhetlig arealersättning som föreskrivs i artikel 36.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den, senast den 1 september varje år och för det berörda ansökningsåret, till kommissionen anmäla det totala antal hektar som jordbrukarna har deklarerat i enlighet med artikel 36.2 i samma förordning.

Artikel 65

Anmälningar rörande miljöanpassning

1. Medlemsstaterna ska anmäla följande uppgifter till kommissionen:

a) Senast den 15 december 2014:

i) I tillämpliga fall, deras beslut att beräkna det stöd som avses i artikel 43.9 i förordning (EU) nr 1307/2013 i enlighet med tredje stycket i den punkten.

ii) I tillämpliga fall, deras beslut att utse ytterligare områden som känslig permanent gräsmark enligt artikel 45.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1307/2013.

▼B

iii) I tillämpliga fall, deras beslut att använda det stöd som avses i artikel 43.9 i förordning (EU) nr 1307/2013 på regional nivå i enlighet med artikel 47.2 andra stycket i den förordningen.

b) Senast den 15 december under det berörda året, beslut att på nytt utse miljömässigt känslig permanent gräsmark enligt artikel 41 andra stycket i denna förordning.

c) Senast den 15 december varje år, för det berörda ansökningsåret:

i) Det totala antal jordbrukare som måste tillämpa åtminstone en skyldighet avseende miljöanpassning enligt artikel 43.2 och 43.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 och det totala antal hektar som dessa jordbrukare deklarerat.

ii) Det totala antal jordbrukare som är befriade från en eller flera miljöanpassningsmetoder och det antal hektar som dessa jordbrukare deklarerat, det antal jordbrukare som är befriade från samtliga metoder eftersom de uppfyller kraven i förordning (EG) nr 834/2007, det antal jordbrukare som är befriade från kravet avseende diversifiering av grödor och det antal jordbrukare som är befriade från kravet avseende arealer med ekologiskt fokus, samt det respektive antal hektar som deklarerats av dessa jordbrukare. Dessa antal ska inte inbegripa de jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare.

iii) Det totala antal jordbrukare som tillämpar likvärdiga åtgärder, med särskiljning av de jordbrukare som tillämpar likvärdighet enligt artikel 43.3 a eller b i förordning (EU) nr 1307/2013 och det respektive antal hektar som dessa jordbrukare deklarerat.

iv) Det totala antal jordbrukare som omfattas av ett krav på diversifiering av grödor, med uppdelning på det antal jordbrukare som har diversifiering med två grödor och det antal som har diversifiering med tre grödor och det respektive antal hektar åkermark som dessa jordbrukare deklarerat.

v) Det totala antal jordbrukare som beaktats för beräkningen av andelen permanent gräsmark i förhållande till den totala jordbruksarealen och det totala antal hektar som täcks av permanent gräsmark som deklarerats av dessa jordbrukare.

vi) Det totala antal jordbrukare som deklarerat miljömässigt känslig permanent gräsmark, det totala antal hektar som täcks av miljömässigt känslig permanent gräsmark som deklarerats av dessa jordbrukare och det totala antalet hektar med utsedd miljömässigt känslig permanent gräsmark.

vii) Det totala antal jordbrukare som omfattas av kravet avseende arealer med ekologiskt fokus, det totala antal hektar jordbruksmark som deklarerats av dessa jordbrukare och det totala antal

▼B

hektar som deklarerats som areal med ekologiskt fokus före tillämpningen av viktningsfaktorer, med uppdelning på typ av areal med ekologiskt fokus enligt förteckningen i artikel 46.2 första stycket i förordning (EU) nr 1307/2013.

viii) Det totala antal jordbrukare som genomför kravet avseende arealer med ekologiskt fokus på regional eller gemensam nivå och det totala antal hektar jordbruksmark som deklarerats av dessa jordbrukare.

d) Senast den 15 december varje år, referensandelen för och den årliga andelen arealer som utgörs av permanent gräsmark i förhållande till den totala jordbruksarealen, tillsammans med information rörande skyldigheter som fastställts på företagsnivå i enlighet med artikel 45.2 femte stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 och artikel 44 i denna förordning.

2. De anmälningar till kommissionen som medlemsstaterna ska göra senast den 1 augusti 2014 enligt artikel 46.8 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska innehålla uppgifter om följande:

a) Deras beslut angående vilka arealer enligt förteckningen i artikel 46.2 första stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 som ska betraktas som arealer med ekologiskt fokus, vilka senast den 1 oktober 2014 ska kompletteras med detaljerade uppgifter om dessa beslut, däribland de villkor som gäller för dessa arealer till följd av medlemsstaternas beslut.

b) Detaljerade uppgifter om användningen av de omräknings- och viktningsfaktorer som avses i artikel 46.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.

3. De anmälningar till kommissionen som medlemsstaterna ska göra senast den 1 augusti året före den första tillämpningen av det berörda beslutet enligt artikel 46.8 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska innehålla uppgifter om följande:

a) För de medlemsstater som väljer ett regionalt genomförande enligt artikel 46.5 i förordning (EU) nr 1307/2013, uppgifter om fastställandet av regioner, om utseendet av arealer och om de områden som valts ut för tillämpningen av artikel 46.4 i den här förordningen samt uppgifter som visar hur detta regionala genomförande stöder unionspolitiken för miljö, klimat och biologisk mångfald.

b) För de medlemsstater som beslutar att tillåta ett gemensamt genomförande enligt artikel 46.6 i förordning (EU) nr 1307/2013, uppgifter om fastställandet av arealer och, i tillämpliga fall, de arealer som valts ut för tillämpningen av artikel 47.3 i den här förordningen.

4. I de anmälningar som medlemsstaterna ska göra senast den 1 augusti året före den första tillämpningen av det berörda beslutet enligt artikel 46.8 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska de medlemsstater som uppfyller villkoret i artikel 46.7 i den förordningen och som beslutar att

▼B

tillämpa det undantag som föreskrivs i den bestämmelsen anmäla närmare uppgifter om det beslutet till kommissionen, inbegripet uppgifter och beräkningar som visar att samtliga villkor för undantaget enligt artikel 46.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 är uppfyllda.

Det första stycket ska i tillämpliga delar gälla beslut om att fortsätta att tillämpa undantaget enligt artikel 46.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 och förlänga den treårsperiod som avses i artikel 48.3 i den här förordningen.

Medlemsstaterna ska omedelbart till kommissionen anmäla alla förändringar av hur undantaget enligt artikel 46.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 tillämpas.

Artikel 66

Anmälningar rörande stöd till unga jordbrukare

1. Om en medlemsstat beslutar att tillämpa artikel 50.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 för beräkning av stöd till unga jordbrukare ska den senast den 31 januari 2015 till kommissionen anmäla vilken metod som valts för att beräkna stödet och den övre gräns som fastställts i enlighet med artikel 50.9 i den förordningen.

2. Om en medlemsstat beslutar att fastställa kriterier för stödberättigande i enlighet med artikel 50.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 eller att tillämpa den beräkningsmetod som avses i artikel 50.10 i samma förordning ska den senast den 31 januari 2015 anmäla detta beslut till kommissionen.

3. Om en medlemsstat beslutar att använda sig av möjligheten att räkna om det fasta antalet hektar i enlighet med artikel 50.10 tredje stycket i förordning (EU) nr 1307/2013, ska den senast den 1 augusti det år då en sådan omräkning avses tillämpas anmäla detta beslut till kommissionen och ange en motivering samt de objektiva kriterier på grundval av vilka beslutet fattas.

▼M2

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla beslut som fattas i enlighet med artikel 49.1a senast 15 dagar efter den dag då beslutet fattades.

▼B

Artikel 67

Anmälningar rörande frivilligt kopplat stöd

1. De anmälningar som avses i artikel 54.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga I till denna förordning.

2. För varje kopplad stödåtgärd och varje särskild typ av jordbruk eller berörd jordbrukssektor ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla det totala antalet stödmottagare, de stödbelopp som har beviljats och de sammanlagda arealer och det totala antal djur för vilka stöd faktiskt har betalats ut. Dessa anmälningar ska göras senast den 15 september året efter det år för vilket stödet beviljats.

▼M2

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla alla beslut som fattas enligt artikel 53a.1 senast den första dagen i den månad som följer på den månad då den första utbetalningen eller förskottsutbetalningen av frivilligt kopplat stöd till jordbrukare har gjorts. Om betalning emellertid skett under perioden 16–31 oktober ska anmälan göras senast den 1 december. Denna anmälan ska inbegripa följande:

a) En förteckning över de berörda åtgärderna och de överförda beloppen.

b) För varje berörd åtgärd, stödberättigande arealer eller antal djur under det berörda ansökningsåret efter det att alla kontroller av de inlämnade ansökningarna har genomförts.

c) För varje berörd åtgärd, en motivering som visar att överföringen inte skapar incitament till att producera utöver nuvarande produktionsnivåer och att de beslut som anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 54 i förordning (EU) nr 1307/2013 och punkterna 1 och 2 i denna artikel inte blir ogiltiga.

▼B

Artikel 68

Anmälningar rörande minimikrav för erhållande av direktstöd

Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla de beslut som fattas i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Artikel 69

Anmälningar rörande omfördelningsstöd

Om en medlemsstat beslutar att bevilja ett omfördelningsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 2 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den anmälan som avses i artikel 41.1 andra stycket i den förordningen innehålla närmare uppgifter om beslutet, inklusive närmare uppgifter om och motivering till beräkningen av omfördelningsstödet och, i tillämpliga fall, uppgifter om tillämpning på regional nivå enligt artikel 41.2 i den förordningen samt om gradering inom antalet hektar enligt artikel 41.5 i den förordningen.

Artikel 70

Anmälningar rörande stöd till områden med naturliga begränsningar

Om en medlemsstat beslutar att bevilja stöd till områden med naturliga begränsningar i enlighet med avdelning III kapitel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla de beslut som fattas i enlighet med artikel 48 i förordning (EU) nr 1307/2013. En sådan anmälan ska innehålla närmare uppgifter om beslutet inklusive, i tillämpliga fall, information om begränsning av

▼B

stödet till vissa områden enligt artikel 48.2 i förordning (EU) nr 1307/2013, om tillämpning av de övre gränser som avses i artikel 48.4 i den förordningen och om tillämpning på regional nivå enligt artikel 48.5 i den förordningen.

Artikel 71

Anmälningar rörande ordningen för småbrukare

Om en medlemsstat beslutar att tillämpa ordningen för småbrukare enligt avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla de beslut som fattas i enlighet med den avdelningen.

En sådan anmälan ska innehålla närmare uppgifter om beslutet, däribland huruvida jordbrukare automatiskt kan inkluderas enligt artikel 62.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 och om beräkningen av stödet enligt artikel 63 i den förordningen.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om de beslut om finansiering som avses i artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1307/2013, dock senast den 1 december det kalenderår som stödet avser.

Artikel 72

Tillämpning av artiklarna 8.1, 41.4 eller 52.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 på medlemmar av juridiska personer eller grupper

Om en medlemsstat beslutar att tillämpa artiklarna 8.4, 41.8 eller 52.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla närmare uppgifter om dessa beslut.

Artikel 73

Linjära minskningar av stöd

Vid tillämpning av linjära minskningar enligt artiklarna 7.1 andra stycket, 51.2 eller 65.2 c i förordning (EU) nr 1307/2013 ska medlemsstaterna utan dröjsmål underrätta kommissionen om den minskningsprocentsats som tillämpats, dock senast den 30 juni året efter det kalenderår under vilket det ansöktes om linjärt minskat direktstöd.

Artikel 74

Begäran om information om åtgärder som vidtas av medlemsstaterna

Om det krävs för att garantera en korrekt tillämpning av bestämmelserna i förordning (EU) nr 1307/2013 eller i den här förordningen, får kommissionen anmoda medlemsstater att lämna in närmare uppgifter om de åtgärder som har vidtagits för att genomföra förordning (EU) nr 1307/2013 eller de regler som antagits av kommissionen på grundval av den förordningen.

▼B

Artikel 75

Rapporter

1. Om Bulgarien och Rumänien beslutar sig för att bevilja kompletterande nationellt direktstöd i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska de lämna in en rapport till kommissionen senast den 30 juni 2016. För varje kompletterande nationellt direktstöd ska rapporten innehålla uppgift om antalet stödmottagare, totalbeloppet för beviljat kompletterande nationellt direktstöd, det antal hektar för vilka stödet har beviljats och stödnivån i tillämpliga fall.

2. Om en medlemsstat beslutar att bevilja nationellt övergångsstöd enligt artikel 37.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska den lämna in en årlig rapport till kommissionen senast den 15 september året efter genomförandet av det nationella övergångsstödet. Rapporten ska för varje sektor innehålla uppgift om antalet stödmottagare, beloppet för beviljat nationellt övergångsstöd, de hektar och det antal djur eller andra enheter för vilka stödet har beviljats och stödnivån i tillämpliga fall.

Artikel 76

Anmälan av beslut till följd av en översyn

Om ett beslut som anmälts till kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 1307/2013 eller denna förordning får ses över ska ett beslut till följd av denna översyn anmälas till kommissionen inom fyra veckor efter det att ett sådant beslut har fattats, om inte en annan tidsfrist för en sådan anmälan anges i förordning (EU) nr 1307/2013.

Anmälan ska innehålla närmare uppgifter om beslutet och, i tillämpliga fall, den motivering och de objektiva kriterier på grundval av vilka beslutet har fattats.

KAPITEL 7

ÄNDRING, UPPHÄVANDE OCH IKRAFTTRÄDANDE

Artikel 77

Ändring av förordning (EU) nr 1307/2013

Bilaga X till förordning (EU) nr 1307/2013 ska ersättas med texten i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 78

Upphävande

Förordningarna (EG) nr 1120/2009 och (EG) nr 1121/2009 ska upphöra att gälla.

För stödansökningar avseende kalenderår före 2015 ska de dock fortsätta att gälla.

▼B

Artikel 79

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas för stödansökningar avseende kalenderår som följer på kalenderåret 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Information som ska tillhandahållas kommissionen enligt artikel 67.1

Informationen ska innehålla följande:

1. Det totala belopp som fastställs för kopplat stöd och tillhörande procentandel av det nationella taket enligt artikel 53 i förordning (EU) nr 1307/2013 för varje år fram till 2020.

2. Beteckningen för varje stödåtgärd.

3. En beskrivning av varje åtgärd, som inbegriper minst

   a) regionen eller sektorn som berörs,

▼M2

   b) de särskilda typer av jordbruk och/eller specifika jordbrukssektorer som valts ut, samt en beskrivning av de svårigheter som uppstått och, i förekommande fall, de kriterier som fastställs av medlemsstaterna för att definiera de regioner som avses i artikel 52.1 i denna förordning,

▼B

   c) tillhörande ekonomisk, social eller miljömässig betydelse,

▼M2

   _____

▼B

   e) genomförandet av undantaget som anges i artikel 52.4 i förordning (EU) nr 1307/2013,

   f) åtgärdens varaktighet,

   g) tillämpliga villkor för stödberättigande,

▼M2

   ga) för medlemsstater som tillämpar artikel 53.2 tredje stycket i denna förordning, de kriterier som tillämpats vid fastställandet av varje differentierat belopp per enhet i enlighet med det stycket,

   h) enhetsbeloppet för stödet beräknat i enlighet med artikel 53.2 andra och tredje stycket i denna förordning,

▼B

   i) det belopp som fastställts för finansiering

   j) den tillämpliga kvantitativa begränsningen, dvs. de fastställda arealerna och avkastningarna eller det fasta antalet djur i enlighet med i artikel 52.6 i förordning (EU) nr 1307/2013,

   k) i tillämpliga fall, de maximiarealer som fastställts för att genomföra det stöd för de oljeväxter som avses i artikel 53.3 i denna förordning,

   l) eventuella befintliga åtgärder som tillämpas enligt andra eller inom ramen för åtgärder som finansieras genom statligt stöd inom samma region eller sektor som den kopplade stödåtgärden och, i förekommande fall, kriterier och administrativa bestämmelser som garanterar att stöd som beviljas för det mål som anges i artikel 52.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 inte samtidigt beviljats inom ramen för andra unionsstödordningar i enlighet med artikel 52.9 i den förordningen.

4. I tillämpliga fall, en detaljerad beskrivning av den särskilda situationen i berörd region eller sektor och särdragen hos de specifika jordbrukstyperna eller hos de specifika jordbrukssektorerna, som innebär att den procentandel som avses i artikel 53.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 inte räcker till för att lösa de problem som identifierats och som motiverar ökat stöd enligt artikel 54.2 i den förordningen.

5. I tillämpliga fall, bevis för existensen av ett av de behov som avses i artikel 55.1 a, b, c eller d i förordning (EU) nr 1307/2013.

▼B

BILAGA II

”BILAGA X

Omräknings- och vägningsfaktorer som avses i artikel 46.3 (*)

Element	Omvandlingsfaktor (m/träd till m2)	Vägningsfaktor	Arealer med ekologiskt fokus (om båda faktorer tillämpas)
Mark i träda (per 1 m^2)	Ej tillämpligt	1	1 m^2
Terrasser (per m)	2	1	2 m^2
Landskapselement:			
Häckar/trädbevuxen band (per m)	5	2	10 m^2
Isolerade träd (per träd)	20	1,5	30 m^2
Träd på rad (per m)	5	2	10 m^2
Träd i grupp/Skogsdungar (per m^2)	Ej tillämpligt	1,5	1,5 m^2
Åkerrenar (per m)	6	1,5	9 m^2
Dammar (per 1 m^2)	Ej tillämpligt	1,5	1,5 m^2
Diken (per m)	3	2	6 m^2
Traditionella stenmurar (per m)	1	1	1 m^2
Andra landskapselement som inte anges ovan, men skyddas enligt GAEC 7, SMR 2 eller SMR 3 (per 1 m^2)	Ej tillämpligt	1	1 m^2
Buffertområden (per m)	6	1,5	9 m^2
Trädjordbrukshektar (per 1 m^2)	Ej tillämpligt	1	1 m^2
Områden med stödberättigande hektar längs skogsbryn (per m)			
Utan produktion	6	1,5	9 m^2
Med produktion	6	0,3	1,8 m^2
Arealer med skottskog med kort omloppstid (per 1 m^2)	Ej tillämpligt	0,3	0,3 m^2
Beskogade områden som avses i artikel 32.2 b ii (per m^2)	Ej tillämpligt	1	1 m^2
Arealer med fånggrödor eller växttäcke (per 1 m^2)	Ej tillämpligt	0,3	0,3 m^2
Arealer med kvävefixerande grödor (per 1 m^2)	Ej tillämpligt	0,3	0,3 m^2

(*) Omräknings- och vägningsfaktorerna ska också tillämpas på sådana element i de likvärdiga metoderna enligt förteckningen i bilaga IX avsnitt III som är desamma som de element som förtecknas i denna bilaga och anges i artikel 45 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 639/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om ändring av bilaga X till den förordningen (EUT L 181, 20.6.2014, s. 1), när det enbart gäller beräkningen av jordbruksföretagets arealer med ekologiskt fokus enligt artikel 46.1 i denna förordning.”